

Satakunnan ammattikorkeakoulu

OPINNÄYTETYÖ

Mirjaleena Newman

Satakunnan ammattikorkeakoulu

Mirjaleena Newman

VIRKISTYSPÄIVÄ YYTERIN RATSASTAJIEN
YHTEISHENGEN NOSTATTAJANA

Matkailun koulutusohjelma

2008

VIRKISTYSPÄIVÄ YYTERIN RATSASTAJIEN YHTEISHENGEN NOSTATTAJANA

Newman, Mirjaleena
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Matkailun koulutusohjelma
Joulukuu 2008
Halme, Jaana
UDK:005.74, 379.84
Sivumäärä: 56

Avainsanat: projektit, tapahtumat, vapaaehtoistyö, virkistystoiminta,

Tämän opinnäytetyön aiheena oli selvittää, miten virkistyspäivä vaikuttaa Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenten halukkuuteen osallistua Yyterin Ratsastajien toimintaan. Opinnäytetyössä selvitettiin myös Yyterin Ratsastajien toiminnan nykytila sekä jäsenten näkemyksiä toiminnasta tulevaisuudessa.

Yyterin Ratsastajat ry:n tavoitteena on liittyä Suomen Ratsastajainliiton alaisuuteen toimivaksi ratsastusseuraksi lähivuosina ja tehdyn kyselyn perusteella selvitettiin jäsenten kanta tätä hanketta varten. Teoreettisessa osuudessa käsiteltiin projekti eri vaiheineen ja sovellettiin sitä tapahtuman suunnitteluun ja järjestämiseen. Lisäksi teoreettisessa osuudessa käsiteltiin yhteishengen merkitystä vapaaehtoisessa urheiluseuratoiminnassa, ja selvitettiin millä keinoilla yhteishenkeä voidaan parantaa.

Opinnäyte oli toiminnallinen ja se tehtiin projektimuotoisena. Toiminnallisessa osassa suunniteltiin ja järjestettiin virkistyspäivä. Opinnäytteen osana tehtiin myös kyselytutkimus. Tutkimusmenetelmänä käytettiin kyselylomaketta. Lomakkeessa käytettiin sekä kvantitatiivisesti että kvalitatiivisesti analysoituja kysymyksiä. Lomakkeessa tutkittiin Yyterin Ratsastajien nykytilaa jäsenten mielestä ja myös miten järjestetty virkistyspäivä jäseniin vaikutti

Opinnäytetyön osana järjestettiin virkistyspäivä Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenille. Päivä järjestettiin jäsenten toivomusten pohjalta ja se toteutettiin 24. elokuuta 2008. Virkistyspäivään osallistui yhteensä yhdeksän jäsentä. Virkistyspäivän tarkoituksena oli parantaa yhteishenkeä ja motivoida jäsenistöä osallistumaan aktiivisesti Yyterin Ratsastajien toimintaan.

Kyselyn tulokset osoittivat, että toimintaan ollaan pääasiassa tyytyväisiä. Jäsenet toivoivat laajempaa kirjoa järjestettäviin tapahtumiin. Yyterin Ratsastajien tulevaisuutta pidettiin kyselyn perusteella hyvänä ja suurin osa jäsenistä puolsi Suomen Ratsastajainliittoon liittymistä. Virkistyspäivään osallistuneet kokivat päivän olleen onnistunut ja lähes kaikki olivat sitä mieltä, että virkistyspäivä vaikutti positiivisesti heidän aktiivisuuteensa osallistua toimintaan.

A RECREATIONAL DAY FOR YYTERI RIDERS TO RAISE MORALE AND SOLIDARITY

Newman Mirjaleena
Satakunta University of Applied Sciences
Degree Program in Tourism
December 2008
Halme, Jaana
UDK:005.74, 379.84
Number of pages: 56

Key words: projects, events, voluntary work, recreational activities,

The purpose of this thesis was to determine, what influence a recreational day has to the motivational levels of the members of Yyteri Rides to participate in the clubs activities. The purpose was also to find out how, the members perceive the present state of the club and how the clubs future looks in the members eyes.

Yyteri Riders aim to join the Finnish Riding association within a few years. As a part of this thesis the general opinion of all of the members was determined. The theoretical section of the study consisted of two parts. In the first part the lifespan of a project is introduced as a tool for planning and organizing an event. In the second part the significance of solidarity and morale within a sports club based on voluntary participation is discussed. Also methods to fortify solidarity and morale are introduced.

This thesis was executed as a functional study which was carried out as a project. The functional part consisted of planning and carrying out a recreational day of the Yyteri riding club members. A hybrid questionnaire was used for the survey. The survey was created using questions compiled with both quantitative and qualitative research and analyzing methods. In the questionnaire members were asked about the current state of the club and also how the recreational day affected them.

A part of this thesis was to organize a recreational day for the members of Yyteri Riders. The day was planned according to the member wishes and it took place on the 24th of August 2008. A total of nine members participated. The purpose of this recreational day was to raise morale and motivate people to be more active members of Yyteri Riders.

The results of the survey showed that the members of Yyteri Riders are mainly happy with the clubs actions. The members hope for a broader range of events. The future of the club was viewed as optimistic and most members seconded the Finnish Riding association membership. Participants of the recreational day felt that the day was successful, and nearly everyone thought that the day was a positive influence to their motivation to participate in the clubs activities.

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	6
2 TYÖN TARKOITUS, TAVOITE JA TUTKIMUSTEHTÄVÄ	7
3 TYÖN LÄHTÖKOHDAT	7
3.1 Yyterin Ratsastajat ry	7
3.2 Suomen Ratsastajainliitto ry lyhyesti.....	9
3.3 SRL:n jäsenyyden edut seuralle ja jäsenille	10
3.4 Hevospankin harrastetalli	11
4 TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN	12
4.1 Projekti käsitteenä	13
4.2 Projektiluontoinen opinnäytetyö	14
4.3 Virkistyspäivän järjestäminen.....	15
4.3.1 Tavoitteiden määrittely	17
4.3.2 Suunnittelu.....	18
4.3.3 Toteutus	20
4.3.4 Päättäminen	22
5 TUTKIMUSMENETELMÄ	23
5.1 Yleisiä ohjeita kysymysten laatimiseen	24
5.2 Kyselylomake	25
5.3 Kysymystyypit	27
6 KYSELYN TULOKSET.....	28
6.1 Yyterin Ratsastajien nykytilanne, sitoutuminen ja toimintaan osallistumisen edellytykset.....	29
6.2 Tapahtumat ja niiden vaikutus jäsenten aktiivisuuteen.....	30
6.3 Aktiivisuuden lisääminen, työnjako ja sen kehittäminen.....	32
6.4 Yyterin Ratsastajien tulevaisuus	34
7 YHTEISHENGEN LUOMINEN	38
7.1 Motivaatio ja motivointi käsitteinä lyhyesti	38
7.2 Motivoinnin rooli ja merkitys yhdistystoiminnassa.....	39
7.3 Yhteishengen merkitys ja luominen.....	41
7.4 Miten motivoida – ohjeita hyvään seuratoimintaan	43
7.5 Motivaattorit vapaaehtoistoiminnassa.....	44
8 OPINNÄYTETYÖN LUOTETTAVUUDEN TARKASTELU	47
9 YHTEENVETO.....	49
LÄHTEET	54
LIITTEET.....	57

1 JOHDANTO

Tässä opinnäytetyössä selvitettiin, miten ratsastusseura Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenten halukkuutta osallistua aktiivisesti seuran toimintaan voidaan parantaa. Työssä selvitettiin myös, miten jäsenille järjestetty virkistyspäivä vaikutti aktiivisuuteen. Seuran tavoitteena on liittyä Suomen Ratsastajainliiton alaisuuteen lähitulevaisuudessa, mutta nykyisellään jäsenten osallistuminen seuran toimintaan ei ole riittävää muutamaa aktiivijäsentä lukuun ottamatta.

Selvitys tehtiin kyselylomakkeen avulla kaikille jäsenille. Kyselyn tarkoituksena oli selvittää Yyterin Ratsastajien toiminnan nykytilanne jäsenten mielestä ja selvittää miten seuraa ja sen toimintaa pitäisi kehittää. Kyselyn avulla selvitettiin myös, miten Yyterin Ratsastajien jäsenet kokisivat Suomen Ratsastajainliittoon liittymisen ja miten se vaikuttaisi heidän jäsenyyteensä.

Opinnäytetyön osana Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenille järjestettiin virkistyspäivä. Päivän tarkoitus oli nostaa jäsenten välistä yhteenkuuluvuudentunnetta eli mehenkeä. Päivä suunniteltiin osittain yhteistyössä jäsenten kanssa. Virkistyspäivä toteutettiin elokuussa 2008 ja se oli kaikille jäsenille avoin.

Urheiluseurat toimivat pitkälti vapaaehtoisten avulla, ilman heitä ei olisi mainittavaa toimintaa. Entisaikoina tämä niin kutsuttu talkoohenki periytyi sukupolvelta toiselle ja talkoisiin osallistuttiin usein koko perheen voimin. Osallistumista esimerkiksi kilpailujen järjestämiseen pidettiin kunnia-asiana. (Iiskola-Kesonen, 2004, 45). Tämän päivän hektisessä ja tulostavasti yhteiskunnassa tätä talkoohenkeä ja halua yhteisen hyvän tekemiseen tarvitaan ja sen ylläpitämistä tulisi vaalia.

Opinnäytetyössä käytettyjen kuvien käyttöön on saatu suostumus niissä esiintyviltä henkilöiltä. Sama koskee myös muita kuvia.

2 TYÖN TARKOITUS, TAVOITE JA TUTKIMUSTEHTÄVÄ

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, miten virkistyspäivä toimii motivaattorina ja yhteishengen nostattajana Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenistölle. Tavoitteena oli järjestää Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenille virkistyspäivä ja selvittää, kokivatko virkistyspäivään osallistuneet jäsenet suurempaa intoa osallistua toimintaan kuin ne, jotka siihen eivät osallistuneet. Opinnäytetyön osana toteutettavalla kyselyllä kartoitettiin myös Yyterin Ratsastajien tämänhetkistä toimintaa ja miten sitä toivottiin jäsenten mielestä kehitettävän.

3 TYÖN LÄHTÖKOHDAT

Ennen varsinaisen teoreettisen viitekehyksen käsittelyn aloittamista esitellään lyhyesti opinnäytetyön kannalta tärkeitä tahoja ja palveluntarjoajia. Näitä ovat toimeksiantaja Yyterin Ratsastajat ry, Suomen Ratsastajainliitto ry, sekä Hevospankin Harrastetalli. Suomen Ratsastajainliiton esittelyn yhteydessä kerrotaan myös sen jäsenyyden tuomista eduista sekä seuralle että yksittäiselle jäsenelle.

3.1 Yyterin Ratsastajat ry

Yyterin Ratsastajat ry (YyRa) on vuonna 2005 perustettu yhdistys. Yhdistyksen kotipaikkana on Satakunta. Tämän opinnäytetyön tekijä kuuluu Yyterin Ratsastajien perustajajäseniin ja sen hallitukseen. Yyterin Ratsastajien tarkoituksena on edistää ja kehittää ratsastusharrastusta, antaa tietopuolista opetusta ja kohottaa jäsenten fyysistä kuntoa. Vuonna 2008 jäseniä yhdistyksessä on 28, joista kuusi ovat kannatusjäseniä.

Kannatusjäsenellä tarkoitetaan jäsentä, joka on jäsenenä tukeakseen Yyterin Ratsastajia, mutta joka ei osallistu toimintaan aktiivisesti. Kannatusjäsenten jäsenmaksu on pienempi kuin varsinaisen jäsenen jäsenmaksu. Yyterin Ratsastajat ry on perustettu parantamaan jäsenten ratsastusharrastustoimintaa. Yhdistys pyrkii antamaan monipuolista tietotaitoa ja järjestämään erilaisia tapahtumia, kuten kilpailuja, valmennusta, tempauksia ja juhlia. Kaikki toiminta järjestetään talkootyönä mahdollisten lahjoitusten ja jäsenmaksujen turvin.

Yyterin Ratsastajat ry on vuokrannut Yyterin kartanolta talliosuuden pääasiassa jäsentensä hevosten pitoa varten. Tallityöt tehdään talkoovoimin ja kerätystä vuokratilasta maksetaan juoksevat kulut sekä hevosten ylläpitokulut. Mainittavaa voittoa toiminnasta ei tule, mahdollinen ylijäävä raha käytetään yhdistyksen jäsenien hyväksi hankkimalla talliin tarvikkeita ja välineitä, kuten lapioita yms.

Yyterin Ratsastajat ry on yleishyödyllinen yhdistys. ”Yleishyödyllisellä yhdistyksellä tarkoitetaan yhdistystä, joka toimii yksinomaan ja välittömästi yleiseksi hyväksi aineellisessa, henkisessä, siveellisessä tai yhteiskunnallisessa mielessä. Esimerkiksi tavallinen urheiluseura voi täyttää nämä edellytykset. Yhdistyksen toiminta ei saa kohdistua vain rajoitettuihin henkilöpiireihin eli sen ovien on oltava auki periaatteessa kaikille. Yhdistys voi kuitenkin asettaa jäsenyydelle tiettyjä edellytyksiä. Esimerkiksi kuoroon pääsemisen edellytykseksi voidaan asettaa vaatimus laulutaidosta. Yhdistys ei saa tuottaa jäsenilleen taloudellista etua osinkona, voitto-osuutena taikka kohtuullista suurempana palkkana tai muuna hyvityksenä. Palkkaa voidaan siis maksaa, mutta sen on oltava kohtuullinen. Palkanmaksu ei saa olla myöskään yhdistyksen pääasiallinen tarkoitus. Kaikkien edellä mainittujen edellytysten tulee täytyä yhtäaikaaisesti, jotta yhdistystä voitaisiin pitää yleishyödyllisenä. Myös yhdistyksen sääntöjen on täytettävä nämä edellytykset, vaikka pääpaino yleishyödyllisyysarvioinnissa onkin yhdistyksen tosiasiallisen toiminnan luonteen arvioinnissa.” (Veronmaksajain Keskusliitto ry 2008.)

Yyterin Ratsastajien tarkoituksena on suoda harrastajille mahdollisimman hyvät, miellyttävät ja monipuoliset puitteet ratsastuksen aloittamiseen ja harrastamiseen.

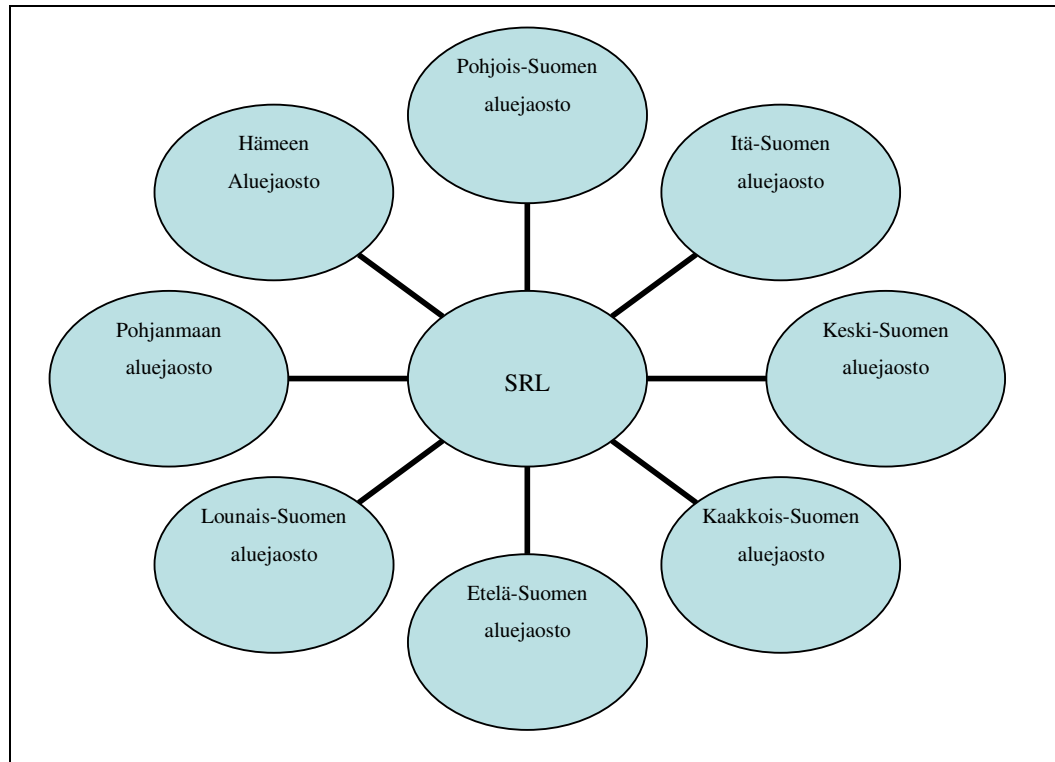
Yhdistyksen päätavoitteena on liittyä Suomen Ratsastajainliiton (SRL) alaisuuteen lähitulevaisuudessa ja tämän toteutuessa tarjota jäsenilleen entistä monipuolisempaa toimintaa ratsastusharrastuksen parissa.

Opinnäytetyön avulla on tarkoitus aktivoida seuran jäseniä yhdistyksen toimintaan, jotta SRL:n (Suomen Ratsastajainliitto ry) jäsenyysasia saataisiin vireille ja näin yhdistyksen tulevaisuuden päätavoite täytettyä. Tähän pyritään järjestämällä yhdistyksen jäsenille yhteinen tapahtumapäivä tai virkistysmatka, jonka pääasiallisena tarkoituksena on parantaa yhdistyksen yleistä ilmapiiriä ja luoda yhteenkuuluvuuden tunnetta. Tämä motivoi jäsenistöä toimimaan aktiivisesti ryhmänä. Tällä hetkellä yhdistyksen toiminta tukeutuu muutamaan aktiivijäseneseen. Taakan ollessa toisinaan liiankin suuri, pitää yhteys isompaan nukkuvaan jäsenryhmään saavuttaa ja motivoida heidät aktiivisesti mukaan seuran toimintaan. Muuten aloittelevan yhdistyksen toiminta saattaa kaatua huonon tehtäväjaon takia.

3.2 Suomen Ratsastajainliitto ry lyhyesti

Suomen Ratsastajainliitto ry (SRL) on ratsastusurheilun ja harrastuksen hallinto- ja edunvalvontajärjestö. Suomen Ratsastajainliitto ry on perustettu vuonna 1920 ja on ollut kansainvälisen ratsastajainliiton, Fédération Equestre Internationale'n FEI:n jäsen ja edustaja Suomessa vuodesta 1923 lähtien. Sen keskeisiä toiminta-alueita ovat harrastuksen ja kilpaurheilun edistäminen, hevosen hyvinvointi, turvallisuus, nuorisotyö sekä monipuoliset liikuntamahdollisuudet ratsain. Ratsastajainliiton jäseniä ovat ratsastusseurat, joita vuonna 2007 oli yhteensä 407 kappaletta. Suomalaisten liikuntajärjestöjen katto- ja palvelujärjestön Suomen Liikunta ja Urheilun (SLU) vuonna 1994 tekemän aluejaon mukaan Suomi on jaettu kahdeksaan ratsastuksen aluejaostoon. Satakunta kuuluu Lounais-Suomen aluejaoston piiriin, joka kattaa koko Lounais-Suomen Turun alueelta Pohjois-Satakuntaan asti. Aluejaostot organisoivat ja koordinoivat liiton toimintaa paikallistasolla. Suomen ratsastajainliiton ja sen aluejaostot on kuvattu kaaviossa 1 sivulla 10. Jokainen liiton jäsenseura kuuluu johonkin näistä kahdeksasta alueesta. Seurat valitsevat alueen

kokouksessa aluejaostojen hallitukset. Seuroissa on yhteensä yli 40.000 jäsentä, heistä aikuisia on yli 22.800 ja alle 18-vuotiaita yli 17.200. Naisia ja tyttöjä jäsenistöstä on 94 %, miehiä ja poikia 6 %. Kymmenessä vuodessa Ratsastajainliiton jäsenmäärä on lähes kaksinkertaistunut. (Suomen Ratsastajainliitto ry, 2008a.)

Kaavio 1. Suomen Ratsastajainliiton aluejako.

3.3 SRL:n jäsenyyden edut seuralle ja jäsenille

Suomen Ratsastajainliiton jäsenyys tuo sekä seuralle että sen jäsenille monia etuja. Näitä ovat Suomen Ratsastajainliiton jäsenlehti Hippos kahdeksan kertaa vuodessa, Tapiolan tapaturmavakuutus sekä henkilöille että seuralle sen järjestäessä tapahtumia. Vakuutus kattaa myös tapahtumissa toimivan talkooväen. Kaikki jäsenet saavat myös jäsenkortin. Lisäksi jäsenyys mahdollistaa kilpailulupien myöntämisen seuran jäsenille ja mahdollistaa jäsenten kilpailemisen sekä alue- että kansallisissa

kilpailuissa. Jäsenyys antaa myös mahdollisuuden osallistua Suomen Ratsastajainliiton järjestämiin koulutustilaisuuksiin sekä muihin tapahtumiin. Lisäksi Suomen Ratsastajainliiton jäsenet voivat suorittaa ratsastusmerkkejä. SRL:lla on eritasoisia ratsastus- ja hevostaitomerkkejä. Niiden tarkoituksena on kohottaa määrätietoisesti hevosten ja harrastajien ratsastuksen ja hevostaitojen tasoa. Merkkien tarkoituksena on myös luoda tavoitteellisuutta ratsastuksenopetukseen ja hevostaitojen harjoitteluun sekä olla saavutetun taidon todisteena. (Suomen Ratsastajainliitto ry, 2008c.) Myös jäsenseurat tarjoavat usein seuran jäsenille lisäetuja, kuten esimerkiksi edullisempia tuntihintoja tai alennusta leireihin ja kursseihin. Lisäksi jäsenyys tarjoaa jäsenille lukuisia alennuksia, kuten 10 % Tapiolan hevosvakuutuksista, alennuksia Scandic-Hotels ketjun sekä laivayhtiö Tallink-Siljan palveluista Suomessa ja ulkomailla. Myös polttoaineketjut Esso ja St1 tarjoavat alennuksia bensiinistä ja dieselistä. Lisäksi jäsenillä on mahdollisuus ilmaiseen puhelinneuvontaan lakiasioissa Asianajotoimisto Bützow Nordia Oy:ssä. (Suomen Ratsastajainliitto ry, 2008b.)

3.4 Hevospankin harrastetalli

Tätä opinnäytetyötä tehtäessä ja etenkin virkistyspäivän toteutuksen suhteen tärkeässä roolissa oli Yterissä sijaitseva Hevospankin harrastetalli. Tässä kappaleessa esitellään kyseinen palveluntarjoaja lyhyesti.

Hevospankin harrastetalli sijaitsee Yterissä muutaman sadan metrin päässä rantaviivasta. Talli on erikoistunut Western-ratsastukseen eli suomalaisittain lännenratsastukseen. Lännenratsastus perustuu käytännön hevosmiestaitoon, jota karjapaimenet ovat tarvinneet käsitellessään karjaa ja hoitaessaan tilojaan Amerikan mantereella. Suomen Ratsastajainliitto (SRL) on hyväksynyt lännenratsastuksen viralliseksi lajiksi vuonna 1994. (Suomen Ratsastajainliitto ry, 2008d.)

Talli on SRL:n hyväksymä harrastetalli, joka tarjoaa mukavaa puuhastelua hevosten parissa. Hyväksytyllä tallilla tarkoitetaan tallia, jossa on koulutettu henkilökunta,

sopivat opetushevoset sekä turvalliset puitteet ratsastamiselle ja harrastamiselle. SRL tarkastaa tallin ennen hyväksymistä ja valvoo hyväksytyn tallin toimintaa. (Suomen Ratsastajainliitto, 2008 e, f.) Hevospankin harrastetalli on isäntäpariskunnalle Ritva ja Eero Vesalalle elämänmuoto, joka työllistää aamusta iltaan vuoden ympäri. Vesalat avasivat tallinsa ulkopuolisille Yyterin matkailua tukemaan vuonna 1999, eikä hevosten kanssa jo 60-luvun alusta puuhastellut pariskunta ole katunut päätöstään. Talli pyörii silkasta rakkaudesta hevosiin. Talli on rauhallinen, siisti ja sopivan pieni. Idyllinen talliympäristö houkuttaa myös Yyterin matkailijoita ja kaikki halukkaat pääsevät ratsaille kokeilemaan niin Western- kuin tavallisenkin ratsastuksen saloja. Tallialue tarjoaa myös idyllisen ympäristön yksityistilaisuuksien järjestämiselle. Pienillä ryhmillä on mahdollisuus ratsastuksen lisäksi vaikka jousiammuntaan ja makkaranpaistoon kodassa. Hevospankin harrastetallin kota näkyy kuvassa 1 sivulla 12. Tämä kota oli käytössä myös Yyterin Ratsastajien virkistyspäivänä. (Hevospankin harrastetalli, 2008.)

Kuva 1. Hevospankin harrastetallin kota (Hevospankin harrastetalli, 2008).

4 TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN

Tämän opinnäytetyön teoreettinen viitekehys koostuu kahdesta pääaiheesta, jotka ovat ensiksi tapahtuman järjestäminen projektiluontoisena kokonaisuutena sekä

toisena osana yhteishengen luominen ja sen rooli yhdistystoiminnassa. Luvussa neljä kerrotaan ensin lyhyesti projektista käsitteenä ja luvun loppupuolella perehdytään tapahtuman järjestämiseen projektina nimenomaan urheiluseuran näkökulmasta. Tapahtuman järjestämisen prosessi pyritään käymään läpi käsittelemällä sen vaiheet yksityiskohtaisesti prosessin alusta sen loppuun. Samalla tarkastellaan, miten eri vaiheet on toteutettu tämän opinnäytetyön kannalta.

4.1 Projekti käsitteenä

Projekti on selkeästi määritelty kokonaisuus, jolla on yksi tai useampi selkeä tavoite. Se ei ole jatkuvaa toimintaa, vaan sillä pitää olla selkeä päätepiste. Kun tavoitteet on saavutettu, projekti päättyy. Projektissa vastuu on henkilöllä tai ryhmällä, vaikka osallisena olisi paljon erilaisia ryhmiä ja osapuolia. Projekti on aina myös jonkinlainen oppimisprosessi siinä mukana oleville. Kahta samanlaista projektia ei ole, sillä mukana olevat ihmiset, aika ja ympäristötekijät muuttuvat. Projektia ei siis voida toistaa, vaikka se järjestettäisiin samannimisenä vuodesta toiseen. Projekti kokee yleensä elinkaarensa aikana runsaasti muutoksia alkuperäiseen suunnitelmaan verrattuna. Muutokset eivät aina välttämättä vaikuta projektin toimintaan, mutta toisinaan, ne saattavat täysin muuttaa projektin luonnetta ja tavoitteita. Toisinaan muutokset saattavat myös keskeyttää projektin kokonaan. Kulloinkin meneillään olevassa vaiheessa ei varmasti voida tietää, mitä seuraavassa vaiheessa tapahtuu, sillä edellisen vaiheen tulokset yleensä vaikuttavat seuraavaan vaiheeseen, kun yksityiskohdat projektin edetessä tarkentuvat. (Kauhanen, Juurakko & Kauhanen, 2002, 24–25.)

Projekti on tietyn ajan kestävä prosessi, joka pyrkii johonkin tiettyyn nimettyyn tulokseen tai päämäärään. Se voi olla osa isomman hankkeen osa tai tähdätä tiettyyn rajattuun kertaluonteiseen tulokseen tai tapahtumaan. Projekti pitää suunnitella, organisoida, toteuttaa, valvoa, seurata ja arvioida tarkasti. Näin projektissa onnistutaan varmimmin. Projekti sisältää suunnitelman, sen edistymistä tarkkaillaan

väliraporteilla ja lopuksi projektista tehdään myös loppuraportti. (Vilka & Airaksinen 2004, 48–49.)

4.2 Projektiluontoinen opinnäytetyö

Opinnäytetyötä varten tehdään yleensä toimintasuunnitelma. Tehtäessä projektiluontoista opinnäytettä tämä toimintasuunnitelma korvataan projektisuunnitelmalla. Projektisuunnitelmassa selvitetään projektin tausta ja lähtötilanne. Siinä selostetaan projektin tarkoitus, tavoite ja rajaukset. Projektille tulee määritellä suunnitelmaan myös kohderyhmä, esimerkiksi käyttäjät tai sidosryhmät. Suunnitelmaan on hyvä koota prosessinkuvaus eri vaiheineen, josta selviää miten vaiheet seuraavat toisiaan, ja mitkä ovat projektin osakokonaisuudet. Myös mahdollinen tehtävänjako ja koko projektin aikataulu on kuvattava tarkasti. (Vilka ym. 2004, 49.)

Suunnitelmassa voi käyttää apuna erilaisia apuvälineitä, kuten nykytilanne analyysiä, jossa projekti arvioidaan pisteytysmenetelmällä toimintamatriisiin eli eräänlaiseen matemaattiseen taulukkoon. Toisena apuvälineenä voidaan käyttää ongelma-analyysiä, jossa listataan ongelmat, ongelmien syyt ja ongelmien ratkaisut. (Holopainen & Poutsari 1996, 264–266.) Kolmantena apuvälineenä voidaan käyttää SWOT-analyysiä, joka listaa vahvuudet, heikkoudet, mahdollisuudet ja uhat (Vilka ym. 2004, 49). Tämän opinnäytetyön projektisuunnitelma ja SWOT-analyysi löytyvät työn liitteistä (Liite 1 ja Liite 2).

Projektityyppinen opinnäytetyö sisältää suunnitelman lisäksi seurantaan helpottavan väliraportin sekä loppuraportin. Väliraportti on tilannekatsaus siihen, miten projekti on edistynyt ja miten hyvin projektille asetettu aikataulu on pitänyt. Väliraportti kertoo toimista, joita projektissa on väliraportin laatimiseen mennessä toteutettu, työskentelyn mahdollisista ongelmista ratkaisuihin sekä väliraporttia seuraavat jatkotoimet. Loppuraporttiin kirjataan työskentelyn vaiheet. Se sisältää muun muassa tiedon hankinnan ja käsittelyn tavat, ongelman ratkaisun, sekä arvioinnin. Raportin

tehtävänä on myös osoittaa laatijan opinnäytetyössä vaadittavat kirjoitusviestinnän taidot. (Vilkka ym. 2004, 48–49.)

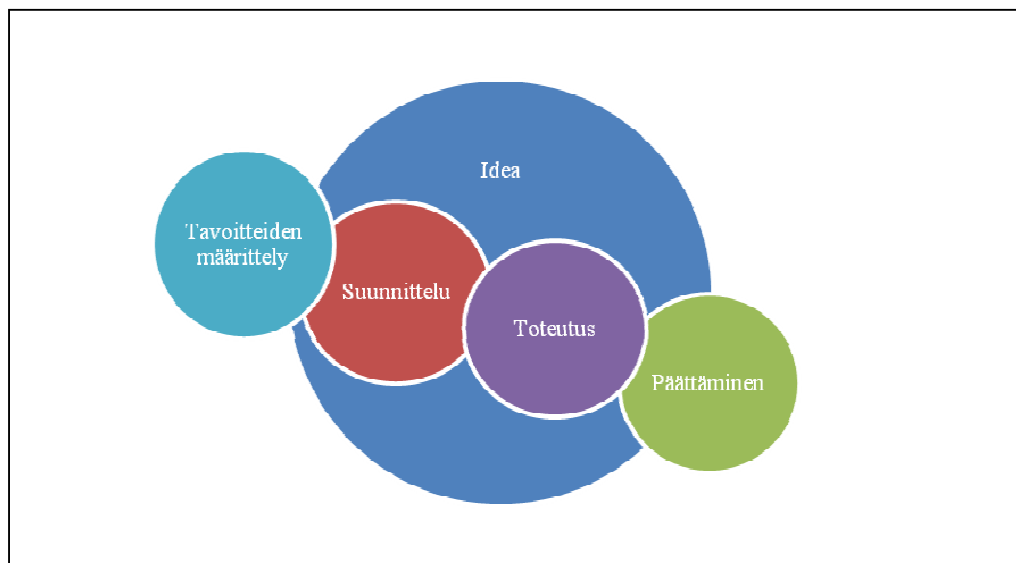
Projektin loppuraportti esitellään seminaarissa, jolloin kerrotaan projektin taustasta ja tavoitteista ja esitellään projektin aikaansaannoksia ja tuloksia. Samalla käydään läpi työn kulkua eri vaiheineen sekä kerrotaan tehdyistä johtopäätöksistä. Lopullisen raportin, joka on valmis opinnäytetyö, tulee sisältää myös arviointi ja tutkimusviestinnän vaatimusten mukaisesti käytetyt lähteet. Valmiin työn on vastattava ilmaisultaan ja tyylieltään opinnäytetyöraportille asetettuja vaatimuksia. Kaikki tehdyt valinnat ja ratkaisut tulee perustella, ja perustelut kirjoittaa tekstiin. (Vilkka ym. 2004, 49.)

Tämän opinnäytetyön osalta edellä mainittu väliraportointi on tehty seminaareissa Satakunnan ammattikorkeakoulussa. Väliraportointitilaisuuksia oli kaksi, ensimmäisen kerran suunnitteluseminaarissa 18.päivä syyskuuta ja toisen kerran väliseminaarissa 16.päivä lokakuuta. Satakunnan ammattikorkeakoulu asettaa suunnitteluseminaarille seuraavat vaatimukset: suunnitteluseminaarissa esitetään suunnitelma, aihepiiri, teoreettinen tausta, tutkimusmenetelmä sekä aineisto ja suunnitelma sen käsittelystä. Työllä tulee olla suunnitteluseminaari vaiheessa alustava sisällys- ja lähdeluettelo. Lisäksi pitää esitellä työn senhetkinen tilanne sekä työn valmistumisen aikataulusuunnitelma. (Satakunnan ammattikorkeakoulu, 2008.) Suunnitteluseminaarissa vaiheistettiin tämän opinnäytetyöprojektin edistyminen yksityiskohtaisesti. Tämän jälkeen tehtiin tarvittavia muutoksia ohjaajien ehdottamalla tavalla. Väliseminaarissa esitettiin työn edistyminen ja varmistettiin lopullinen aikataulu. Työ valmistuu joulukuussa 2008.

4.3 Virkistyspäivän järjestäminen

Tapahtumajärjestelyjen alussa on usein vaikea hahmottaa, mitä tapahtuman järjestämiseen kuuluu, ja mistä kaikesta pitää selviytyä. Yksi hyvä apukeino on verrata tapahtuman järjestämistä projektiin, sillä uuden tapahtuman järjestäminen on

tyypillinen projektityö. Tapahtuma on yleensä kertaluontoinen, kuten myös projekti, ja se etenee vaiheina. Nämä vaiheet ovat tavoitteiden määrittely, suunnittelu, toteutus ja päättäminen. Niistä muodostuu tapahtumaprojektin elinkaari. Nämä projektin vaiheet vaativat erilaisia toimenpiteitä. Projektin hallinnan vaiheet on havainnollistettu yksityiskohtaisesti vaiheittain kaaviossa 2. Kaaviosta käy ilmi Iiskola-Kesosen esittämä tapahtumanjärjestämisprojektin elinkaari, ja että eri vaiheet ovat tiukasti sidoksissa toisiinsa. Jokaisen vaiheen kulku ja toteutuminen vaikuttaa aina seuraavaan vaiheeseen. Kaikki projektin vaiheet ovat kiinteästi yhteydessä koko projektin varsinaiseen ideaan ja tarkoitukseen. Tämä kaavio on tehty esittämään nimenomaan tapahtumaprojektin vaiheita. (Iiskola-Kesonen 2004, 8.)

Kaavio 2. Tapahtumaprojektin vaiheet (Iiskola-Kesonen 2004, 8.)

Iiskola-Kesosen (2004, 8) mukaiset kaaviossa 2 esitetyt tapahtumanjärjestämisen vaiheet käydään yksitellen läpi seuraavissa kappaleissa. Ensin esitellään jokaisen elinkaaren vaiheen teorettinen kehys, jonka jälkeen selvitetään, miten teoriaa on sovellettu tätä opinnäytetyötä tehtäessä.

4.3.1 Tavoitteiden määrittely

Tapahtumaideasta on jalostuttava konkreettisia tavoitteita. On tärkeää, ettei tapahtumaideaa käynnistetä liian nopeasti, vaan tapahtuman suunnitteluun on käytettävä riittävästi aikaa. Hyvin suunnitellulla tapahtumalla on paremmat mahdollisuudet onnistua. Tapahtuman suunnittelu etenee vaiheittain. Näistä ensimmäisenä on tavoitteiden määrittely ja suunnittelu, jotka ovat tapahtuman kannalta erittäin tärkeitä. (Iiskola-Kesonen 2004, 9.) Tätä vaihetta kutsutaan kirjallisuudessa toisinaan myös määrittelyvaiheeksi. Määrittelyvaiheessa analysoidaan kyseessä olevan projektin tarve toteuttamiseksi. Tämä tarkoittaa vastaamista erilaisiin kysymyksiin, kuten kenelle projektia tehdään, ja kenen etuja se mahdollisesti palvelee. Onkin erittäin tärkeää miettiä, miksi ja kenelle tapahtuma tehdään, sillä tapahtuman tavoitteet voivat olla monenlaisia, kuten esimerkiksi taloudellisia, imagollisia tai kilpailullisia. Tapahtumalla voidaan myös aktivoida jäseniä tai elävöittää paikkakuntaa. Määrittelemällä tavoitteet huolellisesti, ne myös todennäköisesti saavutetaan. Määrittelyvaiheessa projektille pitää määritellä tehtävä, missio eli päämäärä. Projektilla pitää myös olla visio, eli mitä saadaan, kun projekti on valmis. (Virtanen 2000, 74.) Tavoitteet on hyvä kirjata yksinkertaiseen ja ymmärrettävään muotoon (Iiskola-Kesonen 2004, 9).

Tämän opinnäytetyön päätehtävänä oli järjestää Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenille yhteinen virkistyspäivä. Tavoitteena oli myös selvittää jäsenten aktiivisuus ja miten toimintaa pitäisi kehittää. Virkistyspäivän tarkoituksena oli saada lisättyä ihmisten halukkuutta ja aktiivisuutta osallistua yhdistyksen toimintaan. Virkistyspäivän tavoitteena oli myös, että mahdollisimman moni pystyisi osallistumaan virkistyspäivään, eikä osallistumispäivää tarvitsisi rajata esimerkiksi osallistujamäärän puolesta. Tapahtuman tavoitteet on merkitty myös tämän opinnäytetyön liitteissä olevaan projektisuunnitelmaan (Liite 1).

4.3.2 Suunnittelu

Huolellinen suunnittelu projektissa auttaa arvioimaan, ovatko sille asetetut tavoitteet selkeästi määriteltyjä ja realistisia (Iiskola-Kesonen 2004, 9). Projektin suunnittelutyö sisältää erilaisia tehtäväkokonaisuuksia. Ensiksi on pystyttävä hahmottamaan keinoja projektin toteuttamiseksi. Pitää myös miettiä, mitä eri vaihtoehtoja sen toteuttamiselle on. (Virtanen 2000, 74.) Tapahtumaa suunniteltaessa on hyvä miettiä myös tapahtumaan liittyviä riskejä ja uhkia. Tähän työkaluksi sopii SWOT-analyysi, joka listaa vahvuudet, heikkoudet, mahdollisuudet ja uhat. SWOT-analyysi on erinomainen väline tapahtuman suunnitteluun. (Iiskola-Kesonen 2004, 9.) Tärkeää tässä kuitenkin on, ettei analyysiä käytä pelkkänä listauksena, vaan siinä kannattaa myös miettiä listassa mainittujen asioiden keskinäisiä yhteyksiä (Virtanen 2000, 75). Suunnitteluun on hyvä varata riittävästi aikaa ja siinä on hyvä huomioida sekä lyhyen että pitkän tähtäimen näkymät. Suunnitteluvaiheessa kannattaa myös varautua muuttuviin olosuhteisiin sekä on uskallettava luottaa hyviin suunnitelmiin. (Iiskola-Kesonen 2004, 9–10.)

Tämän opinnäytetyön projektisuunnitelman pohjalta (Liite 1) oli suunniteltu, että virkistyspäivää ideoitaisiin yhdessä koko jäsenistön kanssa. Tällä haluttiin varmistaa, että päivä olisi mieluinen, ja että kynnys osallistua olisi mahdollisimman matala. Yyterin Ratsastajat ry:n virkistyspäivän sisällön suunnittelu alkoi yhdistyksen omalla nettikeskustelupalstalla, jonne kaikilla seuran jäsenillä on pääsy. Palstalle avattiin tämän opinnäytetyön tekijän toimesta keskustelu mahdollisesta yhteisestä päivästä koko jäsenistölle. Keskustelupalstalla keskusteltiin yhteisesti virkistyspäivän mahdollisesta sisällöstä ja ajankohdasta. Jäsenten ehdotusten ja enemmistön mielipiteiden perusteella saatiin suunniteltua päivä, joka vastasi koko jäsenistön tarpeita. Keskustelun alkumetreillä ehdotuksia oli yhteisestä hevosvaelluspäivästä keilailuun, mutta lopulta päädyttiin kuitenkin järjestämään kaikille jäsenille tarkoitettu ilmainen liikuntapäivä. Tällä pyrittiin varmistamaan se, ettei hinta tulisi esteeksi kenellekään, ja näin ollen kynnys osallistua olisi mahdollisimman pieni. Lisäksi ensin ehdotetut hevosvaellus ja keilailu olisivat todennäköisesti rajoittaneet osallistujamäärää kyseisten palveluntarjoajien puolesta, mikä ei missään nimessä

olisi sopinut virkistyspäivän tarkoitukseen. Virkistyspäivän varsinainen sisältö ja sen järjestäminen jäi opinnäytetyön tekijän vastuulle.

Keskustelupalstalla järjestettiin sisältökeskustelun lisäksi myös äänestys sopivimmista toteuttamisajankohdista. Mahdollisia vaihtoehtoja virkistyspäivälle oli kuusi jakautuen heinäkuusta elokuuhun. Päivämääräksi päätettiin 24.8.2008, sillä se sopi suurelle enemmistölle. Ennakkoilmoittautumisia tuli seuran 28 jäsenestä, (joista kannatusjäseniä on kuusi) yhteensä 18. Tämä olisi varsin tyydyttävä osallistujamäärä virkistyspäivänä.

Tämän opinnäytetyön alkupuolella kappaleessa 3.1 on mainittu, että Yyterin Ratsastajat ry:n tavoitteena on liittyä tulevaisuudessa SRL:n alaisuudessa toimivaksi ratsastusseuraksi. Vaikka Suomen Ratsastajainliittoon liittyminen ei varsinaisesti ole opinnäytetyön suoranaisten tavoite, voidaan sitä kuitenkin kuvata Iiskola-Kesososen kappaleessa 4.3.2 mainitsemana projektin pitkän tähtäimen tavoitteena. Virkistyspäivän toteuttamista voidaan puolestaan tässä opinnäytetyössä pitää Iiskola-Kesososen samassa yhteydessä mainitsemana projektisuunnitelman mukaisena lyhyen tähtäimen tavoitteena. Virkistyspäivästä on tehty myös SWOT-analyysi (Liite 2), jossa tapahtumaa on tarkasteltu analyysin esittämällä tavalla, listaamalla tapahtuman vahvuuksia, heikkouksia, mahdollisuuksia ja uhkia sekä niiden välisiä mahdollisia ongelmia tai yhteyksiä Virtasen (2000, 75) esittämällä tavalla.

Virkistyspäivän ajankohdan selvittyä nettifoorumilla järjestetyn äänestyksen perusteella oli tärkeää saada kaikki suunnitelmat toteutumaan ajallaan ja suunnitellusti. Tätä varten oli tärkeää kartoittaa kaikki tehtävät ja kirjoittaa ne muistiin ettei mitään unohtuisi. Tehtävälstalla oli virkistyspäivän ohjelman päättäminen ja kaikkien siihen sisältyvien kokonaisuuksien valmistelu. Näitä olivat muun muassa kodan varaaminen Hevospankin Harrastetallilta, neuvottelu päivään sisältyvästä ohjelmasta Hevospankin Harrastetallin kanssa, osallistujien mahdollisten ruokarajoitteiden selvittäminen ja huomioiminen, ruokailun suunnittelu, rastien kysymysten laatiminen ja niiden testaus koehenkilöillä, reittisuunnitelman teko ja itse reitin testaus, riskien kartoittaminen ja niiden huomioonottaminen. Lisäksi oli

tärkeää pitää virkistyspäivään ilmoittautuneet henkilöt ajan tasalla päivän alkamisen ja päivän muun aikataulun suhteen.

4.3.3 Toteutus

Projektin toimeenpano on koko projektin näkyvin vaihe (Virtanen 2000, 75). Kaiken tulee olla valmista, kun tapahtuma käynnistyy. Tapahtumaa on edeltänyt suuri määrä työtä, ja se on mahdollistanut itse tapahtuman järjestämisen. Tämä työmäärä jää usein tapahtumaan osallistujilta huomaamatta. Tapahtumaprojektin toteutus on moniulotteista, sen aikana saattaa ilmetä monia erilaisia tilanteita tai ongelmia joista pitää pystyä selviytymään. (Iiskola-Kesonen 2004, 11.) Yyterin Ratsastajien virkistyspäivän kannalta esimerkiksi huono sää tai mahdollisesti järjestäjän tai virkistyspäivään käytettyjen palveluntarjoajien äkillinen sairastuminen ovat tällaisia odottamattomia ongelmatilanteita, joihin pitää varautua etukäteen, ja joista pitää pystyä selviytymään.

Yyterin ratsastajien virkistyspäivä järjestettiin 24.8.2008. Virkistyspäivän ohjelma (Liite 4) sisälsi kuntoilua rastiradalla, jousiammuntaa, lettujen paistoa ja yhdessäoloa. Sää suosi virkistyspäivää ja jo aamulla, kun kokoonnuttiin tallille, oli aurinko korkealla ja oli miellyttävän lämmin. Kokoontuminen oli sovittu etukäteen sekä kasvotusten että yhteisellä nettifoorumilla. Kokoontumisajaksi oli sovittu kello 11–11:30. Puoli kahdeltatoista väkeä oli saapunut paikalle yhdeksän jäsenen ja kahden koiran verran, mikä oli pienoinen pettymys ennakkoon ilmoittautuneiden suuresta määrästä johtuen. Flunssa-aalto oli kaatanut osan ja osa oli muista syistä estynyt tulemasta. Pienemmästä väkimäärästä huolimatta päivä aloitettiin alkuperäisen suunnitelman mukaan. Ennen ohjelman alkamista kerrottiin osallistujille virkistyspäivän olevan osa opinnäytetyötä. Tämän jälkeen käytiin nopeasti läpi päivän ohjelma. Kaikille jaettiin matkalla olevaa rastirataa varten vastauslomakkeet ja kynät. Tämän jälkeen lähdettiin liikkeelle virkistyspäivän järjestäjän perässä.

Rastiradan reitti oli suunniteltu niin, että sillä seurattiin jo hevosten kanssa tutuiksi tulleita metsäpolkuja Yyterinniemen alueella. Matkan varrelle oli asetettu päivän järjestäjän toimesta yhteensä yhdeksän rastia, joissa oli vaihtelevasti 2-3 hevosaiheista kysymystä. Kuvassa 2 sivulla 21 näkyy virkistyspäivään osallistuneita vastaamassa kysymyksiin rastilla kolme. Kysymykset oli tarkoituksella laadittu melko vaikeiksi, jotta saataisiin erotettua selkeästi paras hevostietäjä. Kysymysten tarkoituksena oli myös opettaa uutta ja matkalla kuuluneiden kommenttien perusteella tämä toteutui loistavasti. Reitin kulkemiseen kului aikaa vajaat puolitoista tuntia, sillä vaikkei matka ollut kovin pitkä kuljettiin mukavan verkkaisesti ja ryhmässä keskustellen. Perillä osallistujia odotti Hevospankin Harrastetallin isäntä Eero Vesala, joka esitteli tilojaan ja hevosiaan sillä aikaa, kun lettutaikina laitettiin turpoamaan järjestäjän toimesta.

Kuva 2. Virkistyspäivänä rastilla. (Kuvannut Mirjaleena Newman)

Esittelyn jälkeen halukkaat saivat kokeilla jousiamuntaa Eero Vesalan opastuksella. Eerolla on lajista 30 Suomen-mestaruutta, joten opastus oli varmasti ammattitaitoista. Jousiamunnassa järjestettiin myös leikkimielinen kisa parhaasta ampujasta. Kisaa varten ammuttiin ensin harjoitussarja, jonka jälkeen oli kisasuorituksen aika. Jousiamunta toi päivään mukavan lisän pelkästä hevosaiheisesta puuhastelusta ja palaute olikin heti myönteistä saadusta mielekkästä uudesta kokemuksesta.

Ammunnan aikana tarkastettiin virkistyspäivän järjestäjän toimesta tietovisan tulokset ja lämmitettiin muurinpohjapannu paistovalmiiksi. Kotaan sytytettiin myös tuli luomaan tunnelmaa. Aluksi kota tosin lähenteli enemmän savusaunaa kuin tunnelmallista oleskelutilaa. Savun hälvettyä, ja kun kaikki olivat ampuneet, kokoonnuttiin kotaan, jossa kaikki saivat juoda mehua ja tietenkin paistaa lettuja. Lettujen paiston lomassa kerrottiin tietovisan tulokset. Tämän tarkistuksen aikana kuului huokailuja ja naurua väärin menneistä arvauksista ja myös onnistumisen iloa oikein vastatuista kysymyksistä. Lopulta julkistettiin voittaja. Palkinnoksi parhaalle tietäjälle oli luvassa suomenhevosvaellus Nakkilassa sijaitsevalla vaellustallilla Jaakkolan Rusthollissa. Palkinto oli voittajalle yllätys ja samalla erittäin mieluinen. Kodassa oli viihtyisää ja letut olivat hyviä.

Kotimatkalle lähdettiin, kun kaikki olivat syöneet tarpeeksi lettuja vähän ennen kello neljää. Takaisin tallille saavuttiin noin kello viideltä, tallilla kiiteltiin puolin ja toisin osallistumisesta ja järjestämisestä. Yhteistuumin sovittiin saunailtamien alkavan kuudelta yhden jäsenen kotona. Ihan kaikki eivät enää jaksaneet tai muuten vain päässeet saunomaan. Tästä huolimatta saunailtaan osallistui myös muutamia jäseniä, jotka eivät olleet pystyneet syystä jos toisesta osallistumaan virkistyspäivän varsinaiseen ohjelmaan. Päivä oli kaikin puolin onnistunut, vaikka osallistujamäärä lopulta jäikin alkuperäisestä suunnitelmasta.

4.3.4 Päättäminen

Projektin päättäminen on koko projektin elinkaaren toinen pää (Virtanen 2000, 77). Jokainen projekti pitää päättää, sillä projekti ei voi olla olemassa toistaiseksi. Tämä tosiasia on selvitetty jo projekti-sanana määritelmässä (Kauhanen ym. 2002, 24). Projekti on selkeästi määritelty kokonaisuus, jolla on yksi tai useampi selkeä tavoite. (Virtanen 2000, 77; Kauhanen ym. 2002, 24). Päättämiseen kuuluu myös palautteen kerääminen ja kaikkien projektiin osallistuneiden kiittäminen. Tapahtuman jälkeen talkooväkeä on hyvä kiittää mahdollisesti erillisessä kiitostilaisuudessa ja myös antaa heille mahdollisuus palautteen ja mielipiteidensä kertomiseen. Kun tapahtumasta jää

hyvä mieli, on helpompaa aloittaa seuraavan tapahtuman suunnittelu. (Iiskola-Kesonen 2004, 12.)

Projektin päättämiseen liittyy kiinteästi myös raportointi, joten on tärkeää, että kaikki oleellinen tieto dokumentoidaan huolellisesti. Kaikki suunnitelmat, mitatut tulokset, ja myös valokuvat on laitettava talteen. Dokumentointiin on kiinnitettävä huomiota nimenomaan projektin loppuvaiheessa, sillä usein tässä vaiheessa tekijä tai tekijät ovat uupuneita, ja käy herkästi niin, ettei dokumentointia jakseta tehdä huolellisesti. Monesti luullaan, että tapahtuman vaiheet säilyvät muistissa, mutta todellisuudessa ne unohtuvat nopeasti tapahtuman jälkeen. Mikäli tapahtuma järjestetään vain kerran, on työ valmis dokumentoinnin ja mahdollisten talkoolaisten kiittämisen jälkeen. (Iiskola-Kesonen 2004, 12.)

Tämän projektin osalta dokumentointi tehdään esittämällä valmis opinnäytetyö kokonaisuudessaan sen valmistuttua. Opinnäytetyöhön dokumentoidaan yksityiskohtaisesti koko projektin vaiheet, kootaan kaikki käytetty aineisto ja esitellään saadut tulokset.

5 TUTKIMUSMENETELMÄ

Tässä opinnäytetyössä käytettiin tutkimusmenetelmänä sekä kvantitatiivista että kvalitatiivista tutkimusmenetelmää. Tähän päädyttiin, koska tutkittava ryhmä oli suhteellisen pieni, ja koska vastaajilta haluttiin eksaktia, heidän omin sanoin ilmaisemaa tietoa (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara, 1997, 190.)

Kvantitatiivisella eli määrällisellä tutkimusmenetelmällä tarkoitetaan menetelmää, joka vastaa kysymyksiin miten paljon ja miksi. Kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus puolestaan vastaa kysymyksiin mitä ja miten. (Töttö, 1999, 284.)

Kvantitatiivista tutkimusmenetelmää kutsutaan myös tilastolliseksi tutkimukseksi, sillä kvantitatiivisen tutkimusmenetelmän luonteeseen kuuluu, että saatu informaatio käsitellään prosenttiosuuksin ja lukumääräisesti taulukoimalla. Opinnäytetyön osana tehdyssä kyselyssä käytettiin paljon avoimia kysymyksiä, mikä on ominaista kvalitatiiviselle tutkimukselle (Heikkilä, 2004, 16.) Tämä ei Vilkan (2005,87) mukaan tarkoita välttämättä suoraan sitä, että tutkimuksessa käytettäisiin kvalitatiivista tutkimusmenetelmää, sillä myös avoimet kysymykset voidaan hänen mukaansa käsitellä numeraalisesti, kuten kvantitatiivisessa kyselyssä on tapana. Tässä opinnäytetyössä avoimia kysymyksiä ei käsitelty numeraalisesti, mikä tarkoittaa Vilkan (2005,87) määritelmän mukaan, että työssä käytetty tutkimusmenetelmä kyselylomakkeen avoimien kysymysten osalta on kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä.

Opinnäytetyön osana käytettiin tutkimusmenetelmänä kyselylomaketta (Liite 3). Lomakkeen avulla selvitettiin Yterin Ratsastajien jäsenten halukkuutta osallistua yhdistyksen toimintaan. Lomakkeen avulla selvitettiin myös, miten Yterin Ratsastajien toimintaa pitäisi jäsenten mielestä kehittää. Lomake laadittiin lukuun viisi koottujen ohjeiden mukaiseksi. Lomakkeessa oli sekä suljettuja monivalintakysymyksiä, sekamuotoisia kysymyksiä että avoimia kysymyksiä. Näiden eri kysymystyyppien määritelmät käydään läpi luvussa viisi.

5.1 Yleisiä ohjeita kysymysten laatimiseen

Hyvä kysymys on sellainen, jota ei voi tulkita väärin. On tärkeää myös, että jokainen vastaaja ymmärtää kysymyksen samalla tavalla. Kysymysten tulisi olla yksinkertaisia ja selkeitä, eivätkä ne saisi olla kovin pitkiä. Kysymyksissä ei saisi käyttää sanoja tai käsitteitä, joita kaikki eivät välttämättä ymmärrä. Jos tällaisia on kuitenkin käytettävä, tulisi niiden merkitys selvittää vastaajille varmuuden vuoksi, sillä usein lomakkeen laatija on perehtynyt aihepiiriin vastaajaa syvällisemmin, eikä välttämättä huomaa kysyvänsä vaikeasti. On tärkeää miettiä kysymyksiä vastaajien kannalta, sillä yksinkertaiseltakin tuntuvat asiat saatetaan helposti tulkita eri tavalla kuin on

tarkoitettu. Yhdessä kysymyksessä kysytään vain yhtä asiaa ja lisäksi kysymysten tulee olla sellaisia, joihin vastaajilla on valmiudet vastata. Lisäksi on tärkeää, ettei vastaajaa laiteta liian koville. Mikäli on esimerkiksi mahdollista, ettei kaikilla vastaajilla ole kokemusta kysytystä asiasta, on vastaajalle tarjottava ylimääräinen vastausvaihtoehto, kuten ”en osaa sanoa” tai ”minulla ei ole kokemusta kyseisestä asiasta”. (Taanila 2008, 32–33.)

Vastaajan pitää myös haluta vastata kysymyksiin. Tätä halua voidaan lisätä ja parantaa kyselyn mukana jaettavalla saatekirjeellä (Liite 5), jolla perustellaan kyselyn tarpeellisuus ja kerrotaan kyselyn tarkoitus. Kyselyssä voidaan myös erikseen painottaa tietyn kysymyksen tarpeellisuutta, jos tämä koetaan tarpeelliseksi. Kysymyslomakkeen kysymysten tulisi edetä loogisessa järjestyksessä, lisäksi kysymyslomakkeen selkeä ja miellyttävä ulkoasu on eduksi. Jos kyselyssä on vaikeasti ymmärrettäviä kysymyksiä tai kysely on liian pitkä, voivat vastaajat helposti kyllästyä ja heidän motivaationsa vastata laskee. On myös erittäin tärkeää, ettei kyselylomake ole liian pitkä. (Taanila 2008, 33.)

5.2 Kyselylomake

Kyselylomaketta käytetään kyselytutkimuksissa. Lomakkeen avulla kerätään vastaajilta tutkimuksen kannalta oleellinen tieto, joten lomake rakennetaan tutkimuksen ehdoilla. Aihealueen tuntemus aiheeseen mahdollisesti liittyvien käsitteiden ja teorian osalta auttaa muotoilemaan onnistuneita kysymyksiä. (Taanila 2008, 27.) Lomakkeessa ei voida mielivaltaisesti kysyä sillä periaatteella, mitä olisi ”kiva” tietää, vaan kaiken lomakkeessa pitäisi tukea valittua teoreettista viitekehystä ja tutkimuksen tavoitteita. Tämän takia pitää ennen kyselylomakkeen laatimista olla selvillä teoreettinen viitekehys ja keskeiset käsitteet, sillä niiden avulla mitataan tutkimuksessa selvitettävää asiaa. Lomaketta suunnitellessa pitäisi mahdollisuuksien mukaan perehtyä aiheita koskevaan kirjallisuuteen, mahdollisiin aiempiin tutkimuksiin ja Tilastokeskuksen saman aihepiirin tutkimuksiin, mikäli näitä on

tarjolla. Niistä on suurta apua lomaketta suunnitellessa, sillä kaikkea ei tarvitse keksiä itse. (Vilkka 2005, 81.)

Lomakkeen suunnittelu pitäisi pohjautua projektisuunnitelmaan (Liite 1). Sekä tutkimussuunnitelma että kyselylomake ovat tutkimusprosessin perusta. Tällä tarkoitetaan sitä, että kysymyslomakkeessa tulisi kysyä ainoastaan asioita, joita tutkimussuunnitelmassa kerrotaan mitattavan. (Vilkka 2005, 84–86.) Kysymyksiä laadittaessa on hyvä pysähtyä jokaisen kysymyksen kohdalla miettimään, täyttääkö kyseinen kysymys tarvittavat vaatimukset. Näitä vaatimuksia ovat; miten vastaukset auttavat tutkimuksessa, saadaanko vastaus juuri siihen, mitä halutaan tietää, ja voisiko kysymyksen muotoilla paremmin, jotta saataisiin luotettavampi vastaus, josta olisi enemmän hyötyä tutkimukselle. Lomakekysely on aina altis luotettavuus- ja pätevyysongelmille. Mahdolliset ongelmakohdat olisi hyvä tiedostaa jo laatimisvaiheessa. Hyvä apuväline tähän on vastaamistilanteen hahmottaminen. Vastaamistilanne koostuu eri vaiheista. Nämä ovat kysymyksen lukeminen tai kuuleminen, kysymyksen ymmärtäminen, vastauksen hahmottaminen ja lopulta kysymykseen vastaaminen. Vastaamisella tarkoitetaan oman vastauksen sovittamista lomakkeessa annettuun asteikkoon. Vastaaja saattaa myös pyrkiä valitsemaan sen vaihtoehdon, jonka hän olettaa olevan haastattelijan odotusten mukainen. Tällä voidaan pyrkiä myös saamaan niin sanottua sosiaalista hyväksyntää. Tämän takia kyselylomakkeen luotettavuutta ja tarkkuutta ei pidetä absoluuttisena. Joka tapauksessa kysymysten tulisi olla laadittu niin, että edellä mainitut vaiheet sujuisivat mahdollisimman vaivattomasti. (Taanila 2008, 27–28.)

Kysymykset tulisi myös laatia niin, että kyselyn kohderyhmän on niihin helppo vastata. Kysymyksen muoto pitää olla vastaajalle tuttu ja kysymysten tulee olla yksinkertaisesti muotoiltu. Kysymykset on hyvä luokitella niin, että kysely etenee vastaajan kannalta loogisessa järjestyksessä, niin kuin kyselyssä olisi jokin juoni. Samaan aiheeseen liittyvät kysymykset kannattaa ryhmitellä kokonaisuuksiksi johdonmukaisesti. (Heikkilä 2004, 48–49.)

Kyselylomakkeessa tehdään myös usein se virhe, että samassa kysymyksessä kysytään kahta eri asiaa. Tämä johtaa siihen, että vastaaja ei tiedä kumpaan vastaisi, ja toisaalta kyselyn tekijä ei voi tietää, mihin vastaaja on vastannut. Näitä vastauksia ei voi käyttää, joten kysymys on ollut turha, koska vastausta ei voi analysoida. Hyvänä muistisääntönä kysymyksiä laadittaessa voidaankin pitää Vilkan (2005, 88) ohjetta ”Jos kysymykseen eksyy ja-sana, on se merkki huonosta kysymyksestä.” (Vilka 2005, 88.)

5.3 Kysymystyypit

Lomakkeen kysymyksen voi muotoilla moneen eri muotoon. Ne voi esittää monivalinta- eli strukturoituna kysymyksenä, mikä tarkoittaa sitä, että haastateltu vastaa valmiisiin vaihtoehtoihin. Sekamuotoisina kysymyksinä, mikä tarkoittaa, että annettujen vastausvaihtojen lisäksi on mukana yksi tai useampi avoin kysymys. Tai avoimina kysymyksinä, mikä tarkoittaa, että vastaaja vastaa kysymyksiin omin sanoin. (Vilka 2005, 86.) Tämän opinnäytetyön kyselylomakkeessa on käytetty kaikkia edellä mainittuja kysymystyyppejä. Valtaosa käytetyn lomakkeen kysymyksistä on kuitenkin avoimia kysymyksiä, sillä niiden avulla saadaan Heikkilän (2004, 49) mukaan hyvin spontaaneja mielipiteitä. Kysymykset voidaan jaotella myös kysyttävän tiedon mukaisesti tosiasioita koskeviin kysymyksiin, vastaajan tietämystä koskeviin kysymyksiin ja viimeksi vastaajan mielipiteitä, asenteita, uskomuksia ja aikeita koskeviin kysymyksiin. (Taanila 2008, 27–28.)

Monivalintakysymyksessä annetaan vastaajalle valmiit vastausvaihtoehdot ja näin ollen kysymyksen kysymysmuoto on vakioitu. Monivalintakysymys antaa helposti vertailtavia vastauksia, mutta se on toisaalta aina kompromissi mittauksen tarkkuuden ja kysymisen helppouden välillä. Tällä tarkoitetaan muun muassa sitä, miten monella tavalla kysymyksen voi ymmärtää ja sitä, miten vastaaja ymmärtää kysymyksen. (Vilka 2005, 86.)

Avoimessa kysymyksessä vastaaja saa itse muotoilla vastauksensa, eli siinä ei ole annettu valittavaksi valmiita vastausvaihtoehtoja. Avoimia kysymyksiä kannattaa käyttää, jos valmiiden vastausvaihtoehtojen keksiminen tuottaa hankaluuksia, tai jos sopivia vaihtoehtoja ei tiedä. (Taanila 2008, 31–32.) Näin on usein asioissa, joita ei ole ennen tutkittu, eikä näin ollen vaihtoehtoja vielä tunneta (Vilkka 2005, 86). Avoimien kysymysten avulla saadaan usein yllättäviä ja käyttökelpoisia mielipiteitä, vaikkakin avointen kysymysten käsittelyyn menee enemmän aikaa. Tästä syystä avointen kysymysten määrää kannattaa pyrkiä pitämään pienenä. (Taanila 2008, 31–32.)

Tämän opinnäytetyön osana tehtiin lomakekysely (Liite 3) Yyterin Ratsastajat ry:n kaikille jäsenille. Kyselyn tarkoituksena oli selvittää jäsenten aktiivisuutta ja halukkuutta toimia jäsenenä. Lisäksi kyselyn avulla kartoitettiin, vaikuttiko opinnäytetyön osana järjestetty virkistyspäivä tähän aktiivisuustasoon. Kysely toteutettiin syyskuun loppupuolella niin, että lomakkeeseen vastaamiseen varattiin noin kahden viikon mittainen aikajakso. Lomakkeet jaettiin vastaajille henkilökohtaisesti ja niiden palauttaminen suoritettiin Yyterin yksityistallissa sijaitsevaan laatikkoon, tai postitse mikäli se oli vastaajalle helpompaa. Vastaajia muistutettiin kyselyn palautuksesta vastausajan puolivälissä sähköpostitse. Kyselyitä jaettiin yhteensä 28 kappaletta kaikille jäsenille. Näistä palautui 22 kappaletta määräajassa. Kyselyn pätevyyden kannalta tulos on erinomainen, sillä tämä tarkoittaa, että miltei 80 % jäsenistä vastasi kyselyyn määräajassa.

6 KYSELYN TULOKSET

Kyselyssä oli yhteensä 17 kysymystä, joista suurin osa oli avoimia kysymyksiä. Muutamaan kysymykseen oli annettu vastausvaihtoehdot valmiiksi eli ne olivat monivalintakysymyksiä. Lisäksi kyselyssä oli muutama niin kutsuttu sekamuotoinen

kysymys, jossa valmiiden vastausvaihtojen lisäksi kysyttiin perusteluita valitulle vastausvaihtoehdolle (Vilka, 2005, 86). Kyselylomakkeessa kysyttiin myös erikseen virkistyspäivästä ja sitä, mitä mieltä siihen osallistuneet virkistyspäivästä olivat. Kaikki vastaajat eivät vastanneet kaikkiin lomakkeen kysymyksiin. Kyselyn vastaukset purettiin kysymyskohtaisesti ja vastaajakohtaisesti Exceliin. Lomakkeet numeroitiin kyselyn tekijän oivalluksena sattumanvaraisessa järjestyksessä. Näin tehtiin, jotta vastauksia olisi helppo tarkastaa lomakkeista vielä jälkikäteen. Numerointi helpotti työn tekijän mielestä lomakkeiden käsittelyä ja selailua.

6.1 Yterin Ratsastajien nykytilanne, sitoutuminen ja toimintaan osallistumisen edellytykset

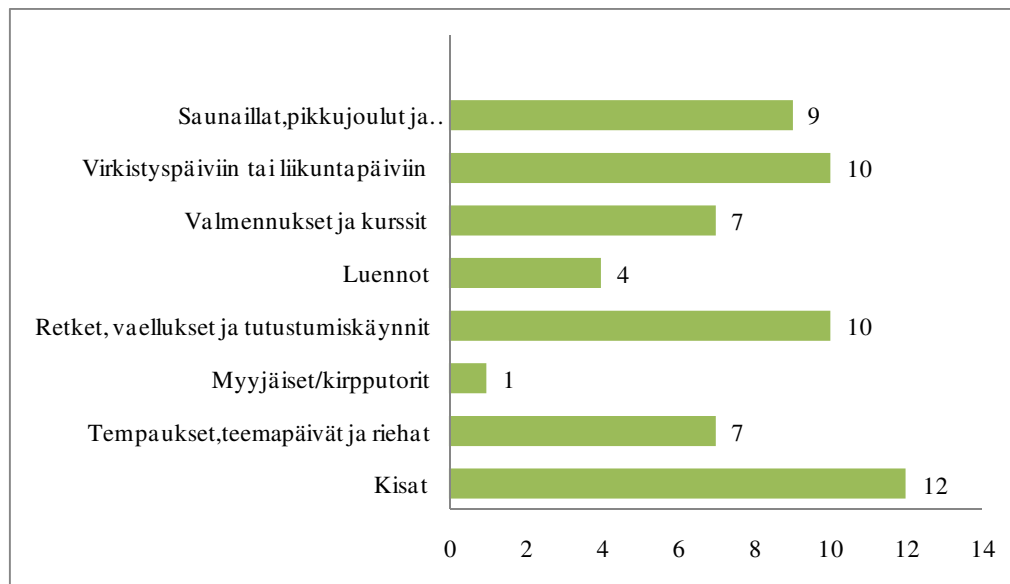
Lomakkeen alussa kysyttiin vastaajilta Yterin Ratsastajien nykyisestä toiminnasta, ja millaista sen toivottaisiin olevan, jotta siihen haluttaisiin enemmän sitoutua. Lisäksi kysyttiin, mikä saa ihmiset osallistumaan toimintaan. Yterin Ratsastajien tämänhetkisen toiminnan koki valtaosa vastaajista (15vastaajaa) olevan melko aktiivista. Suurin osa vastaajista (16 vastaajaa) oli myös sitä mieltä, että toiminta on melko monipuolista ja sitä on riittävästi, mutta kaksi vastaajaa oli sitä mieltä että toimintaa pitäisi olla vielä enemmän. Yli puolet vastaajista (9 vastaajaa tähän kysymykseen vastanneista 17 vastaajasta) oli sitä mieltä, ettei heillä ole mahdollisuutta tai halua sitoutua yhdistyksen toimintaan enempää kuin tähänkään asti. Muu osa vastaajista (kahdeksan vastaajaa) oli sitä mieltä, että vahvempaan toimintaan sitoutumiseen tarvittaisiin entistä enemmän tapahtumia ja aktiviteetteja. Lisäksi toiminnan toivottiin olevan enemmän myös perheelle sekä tallin ulkopuolisille ihmisille suunnattua. Myös sellainen seikka mainittiin, ettei toiminta saisi olla itsekeskeistä, vaan pitäisi ajatella tapahtumia kaikkien jäsenten kannalta, ei vain oman itsensä. Kaikilla ei tallissa tai muuten omaa hevosta ole eikä näin ollen mahdollisuutta osallistua kaikkeen. Kaikille pitäisi silti järjestää jotain, vaikka jokainen tapahtuma ei jokaista henkilökohtaisesti aina kiinnostaisikaan.

Pääsyyksi toimintaan osallistumiseen kerrottiin 16 vastaajan mielestä olevan hyvä ryhmä, jolla on hyvä yhteishenki. Syyksi osallistumiseen vaikuttaa myös halu toimia yhteisen hyvän eteen ja yhdistyksen toiminnan kehittämisen halu mainittiin myös kuuden vastaajan lomakkeessa. Kolme vastaajaa oli sitä mieltä, että he osallistuvat toimintaan vain koska heillä on tallissa hevonen. Yksi vastaajista koki, ettei muuta mahdollisuutta toimintaan osallistumiseen ole, kuin osallistua tapahtumiin.

6.2 Tapahtumat ja niiden vaikutus jäsenten aktiivisuuteen

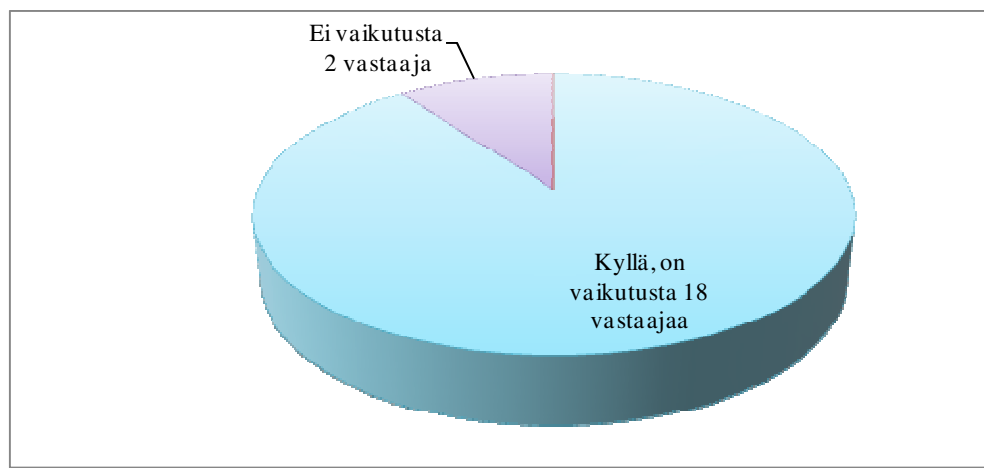
Seuraavaksi lomakkeessa kysyttiin millaisia tapahtumien pitäisi olla, jotta niihin haluttaisiin osallistua. Vastaajilta kysyttiin myös, vaikuttavatko tapahtumat heidän haluunsa osallistua toimintaan. Vastaajia pyydettiin myös valitsemaan annetuista vaihtoehtoista oma, sen hetkinen aktiivisuustaso yhdistyksen toimintaan osallistumisesta. Osan lopuksi vastaajilta tiedusteltiin mikä lisäisi heidän osallistumishalukkuuttaan Yyterin Ratsastajien tapahtumiin.

Vastaajat listasivat useita toivottuja tapahtumia kysyttäessä, millaisia tapahtumia he toivoisivat järjestettävän jatkossa. Tapahtumiksi mainittiin kilpailut, yhteiset sauna- ja oleskelutapahtumat, retket hevosilla ja ilman, perhetapahtumat, yleisölle avoimet tapahtumat, virkistyspäivän kaltaiset tapahtumat, valmennukset, luennot, yhteiset tutustumis- ja vierailupäivät, urheilu- ja liikuntapäivät (Kaavio 3). Suuri osa, 20 vastaajaa, ilmoitti halukkuutensa osallistua kaikkeen mahdolliseen toimintaan. Kolme vastaajista kuitenkin korosti, että vaikka yhteisesti järjestetyt tapahtumat ovat mieleen, on tärkeää, ettei niiden järjestäminen ei kaadu vain muutaman ihmisen päälle.

Kaavio 3. Yterin Ratsastajien jäsenten toivomia tapahtumia

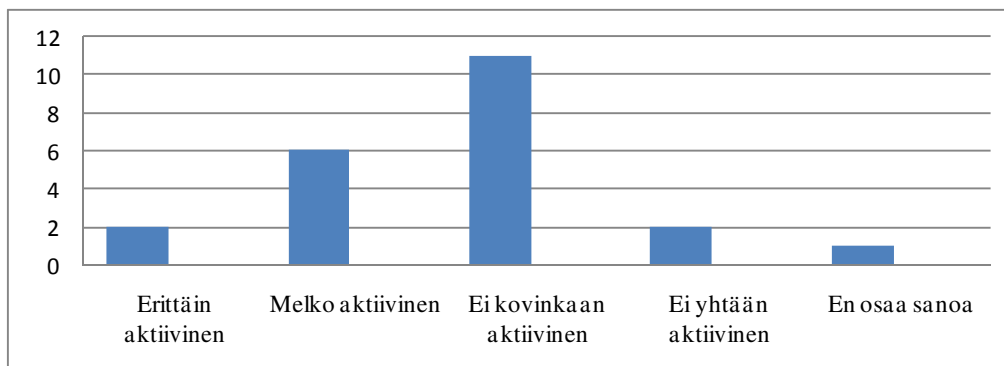
Kaaviosta 4 käy ilmi, että 18 vastaajaa 22 vastaajasta eli 90 % vastaajista oli sitä mieltä, että tapahtumiin osallistuminen vaikuttaa positiivisesti heidän halukkuuteensa osallistua toimintaan. Perusteluiksi nimettiin halu nähdä toiminnan hedelmät käytännössä ja lisäksi ryhmässä puuhastelun miellyttävyys.

Kaavio 4. Miten yhteiset tapahtumat vaikuttavat jäsenten osallistumishalukkuuteen.

Jäsenten omat aktiivisuustasot toimintaan osallistumisesta vaihtelivat kovasti. Vain kaksi vastaajaa ilmoitti olevansa erittäin aktiivisia. Melko aktiivisia mielestään oli kuusi vastaajaa. Suurin osa vastaajista (11kpl) ilmoitti olevansa ”ei kovinkaan

aktiivisia”. Kaksi vastaajaa eivät kokeneet olevansa yhtään aktiivisia ja yksi vastaaja ei osannut sanoa kantaansa. Kaaviossa 5 on esitetty Yyterin Ratsastajien jäsenten itse ilmoittamat aktiivisuustasot.

Kaavio 5. Yyterin Ratsastajien aktiivisuus

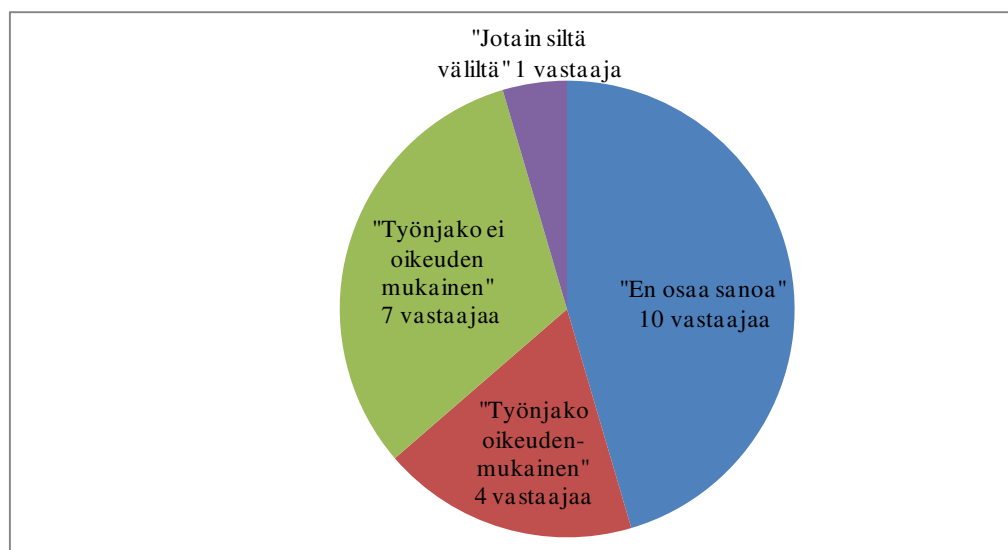
6.3 Aktiivisuuden lisääminen, työnjako ja sen kehittäminen

Aktiivisuutta lisäisi parhaiten viiden vastaajan mukaan päivien piteneminen, eli aika on vähissä. Kuusi vastaajista oli myös sitä mieltä, että oman hevosen terveys tai ylipäänsä oman hevosen omistaminen toisi lisää innostusta osallistua Yyterin Ratsastajien toimintaan aktiivisemmin. Seitsemän vastaajaa kyseenalaisti, mitä Yyterin Ratsastajilla on tarjota hevosettomille jäsenille. Liittyminen Suomenratsastajainliittoon ja jäsenyyden tuoma tunnettuus mainittiin kahdessa lomakkeessa hyväksi kannustimeksi panostuksen lisäämiseen. Myös mahdollisuus itse osallistua yhdistyksen omiin kilpailuihin kilpailijana, eikä vain henkilökuntana lisäisi kolmen vastaajan mielestä osallistumishalukkuutta.

Suurin osa vastaajista (16 vastaajaa) kokee saavansa äänensä hyvin tai melko hyvin kuuluville ja kokee näin pystyvänsä vaikuttamaan Yyterin Ratsastajien toimintaan. Nämä vastaajat ovat sitä mieltä, että jäseniä kuunnellaan ja asioita pohditaan, vaikka kaikki ehdotukset eivät aina toteutuisikaan. Yleinen mielipide on, että avoimissa

keskusteluissa puhutaan kaikkien mielipiteistä ja ne otetaan huomioon. Osallistumalla yleisiin juttuihin pääsee myös vaikuttamaan. Neljä vastaajaa koki, ettei pysty vaikuttamaan toimintaan mitenkään ja yksi vastaajista kertoi, ettei hän koe siihen edes tarvetta vaikuttaa Yyterin Ratsastajien toimintaan.

Lomakkeessa kysyttiin myös Yyterin Ratsastajin työnjaosta ja sen kehittämisestä. Suurin osa vastaajista ei tiennyt onko työnjako oikeudenmukainen, vai ei ja valitsi vaihtoehdon ”en osaa sanoa”. Näitä vastauksia oli yhteensä 10 vastaajaa 22 vastaajasta, eli miltei puolet. Neljä vastaajista oli sitä mieltä, että työnjako on oikeudenmukainen ja loput seitsemän olivat sitä mieltä, että työnjako on epäoikeudenmukainen. Yhden vastaajan mielestä työnjako oli jotain oikeudenmukaisen ja epäoikeudenmukaisen välistä. Tämä vastaus olisi oikeastaan pitänyt hylätä, mutta otoksen ollessa näin pieni hyväksyttiin vastaus kuitenkin tulokseen mukaan. Tulos on esitetty kaaviossa 6.

Kaavio 6. Yyterin Ratsastajien työnjako jäsenien mielestä

Työnjaon kehittämiseen annettiin kysymyslomakkeissa paljon ehdotuksia ja ideoita. Keskeisimpänä oli töiden jakaminen kaikkien kesken ja myös vuorottelua tehtävien välillä ehdotettiin. Näin kaikki tekisivät vuorollaan kaikkea, eikä sama henkilö

joutuisi vuodesta toiseen tekemään sitä ikävintä hommaa. Yhteisissä palaveriissa asioita voitaisiin vastaajien mielestä parhaiten listata ja tämän listauksen jälkeen jakaa. Tällä pyrittäisiin vastaajien mielestä siihen, etteivät ainoastaan hallituksessa olevat jäsenet hoida asioita, vaan myös muut jäsenet. Hallituksen sisällä tehtävät pitäisi kyselyn perusteella jäsentää paremmin. Kaksi vastaajaa oli myös sitä mieltä, että hallitukseen voisi kuulua vain ennalta määrätyn aikajakson, jonka jälkeen pitäisi pitää taukoa. Samaa ehdotettiin käytännöksi myös puheenjohtajan osalta. Viisi vastaajista ei osannut sanoa, miten työnjakoa voisi kehittää tai jätti täysin vastaamatta kysymykseen. Nämä vastaajat olivat myös edelliseen työnjaon oikeudenmukaisuuteen vastanneet pääasiassa vastausvaihtoehdolla ”en osaa sanoa”, ja että jako on oikeudenmukainen.

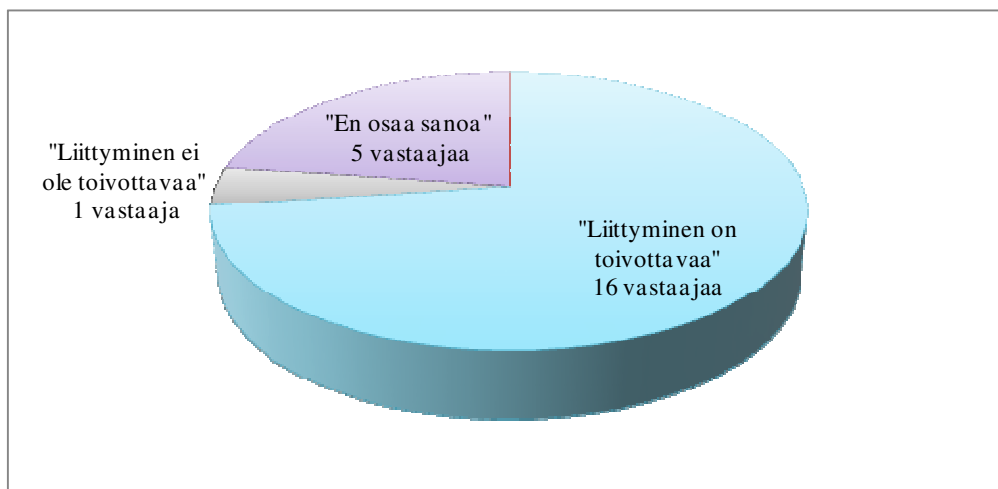
6.4 Yyterin Ratsastajien tulevaisuus

Lomakkeen loppupuolella keskityttiin tiedustelemaan jäsenten mielipidettä yhdistyksen tulevaisuudesta ja SRL:n liittymisestä. Tätä pidettiin toimeksiantajankin puolesta erittäin tärkeänä seikkana, sillä mahdolliseen SRL:n liittymiseen tarvitaan enemmistön ehdoton tuki, muuten liittymisprosessiin ei kannata ryhtyä. Kyselyn tässä asiaosassa tiedusteltiin myös, miten jäsenet kokevat jäsenyyden hyödyttävän heitä yksilötasolla, ja kuinka moni jäsenistä aikoo edelleen olla yhdistyksen jäsenenä SRL:n liittymisen jälkeen.

22 vastaajasta 20 oli sitä mieltä, että Yyterin Ratsastajien tulevaisuus on hyvä. Kaksi muuta vastaajaa valitsi vaihtoehdon ”en osaa sanoa” ja toinen heistä perusteli kantansa sillä, että hänen mielestään tulevaisuus riippuu siitä, onko Yyterin Ratsastajilla innokkaita jäseniä tulevaisuudessa. Perusteluiksi hyvälle tulevaisuudennäkymille oli paljon. Päälimmäisenä esille tuli hyvä, aktiivinen, energinen ja innokas ryhmä ihmisiä. Myös Yyterin Ratsastajien tähänastiset tapahtumat, lähinnä kilpailut, ovat olleet vastaajien mielestä hyvin onnistuneita ja talkoohenkeä on löytynyt hyvin eli innostusta on. Yhdistyksessä on intoa kehittää toimintaa, vaikka se on vasta vähän aikaa toiminut. Myös mahdollista Suomen

Ratsastajainliiton jäsenyyttä pidettiin kolmessa lomakkeessa motivaation lisääjänä. Yhdessä lomakkeessa tuotiin esille myös se, että Yterin Ratsastajien vetävä talli tuo jatkuvuutta yhdistyksen toiminnalle. Tallipaikoista tuntuu hänen mielestään aina olevan pulaa ja tämä tosiasia tuo talliin uusia potentiaalisia jäseniä.

Kaaviosta 7 sivulla käy ilmi, että suuri enemmistö, eli kyselyyn 16 vastanneista sitä mieltä, että Yterin Ratsastajat ry:n liittyminen Suomen Ratsastajainliiton jäseneksi olisi toivottavaa. Viisi vastaajista ei osannut sanoa, olisiko liittyminen Suomen Ratsastajainliiton jäseneksi toivottavaa. He perustelivat kantansa sillä, etteivät he koe tarvitsevana jäsenyyttä harrastukselleen. Samassa yhteydessä mainittiin myös, että toimintaa pitäisi jäsenyyden myötä olla enemmän. Vain yksi jäsen oli sitä mieltä, että liittyminen ei olisi toivottavaa, sillä se nostaisi jäsenmaksuja liikaa nykyiseen verrattuna. Liittymistä kannattavista enemmistö oli puolestaan sitä mieltä, että liittymisestä tärkein saatu etu on jäsenyyden tuoma vakuutus, joka on voimassa aina hevosten kanssa harrastettaessa. Yleisesti jäsenyyden tuomat edut (kappale 2.3) olivat suurimmassa roolissa jäsenyyttä puoltaessa. Myös kilpailemisen helpottuminen mainittiin viidessä lomakkeessa. Jäsenyys myös virallistaisi toimintaa ja toisi sille pohjaa seitsemän vastaajan mukaan.

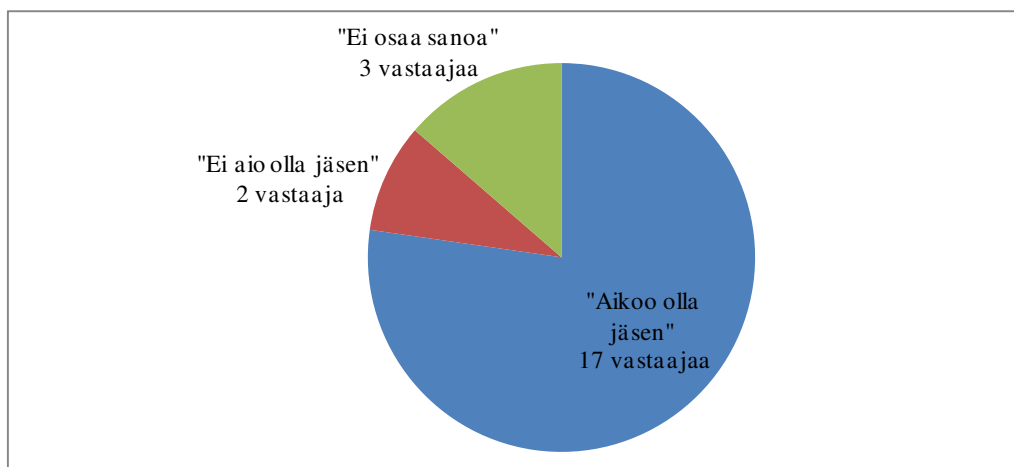

Kaavio 7. Yterin Ratsastajien jäsenten mielipiteet SRL:n liittymisestä.

Suomen Ratsastajainliiton jäsenyys merkitsee kuudelle vastaajalle kyselyn mukaan jäsenyyden tuomaa tapaturmavakuutusta ja muita mainittuja jäsenyyden tuomia

etuja, kuten kilpailulupien saaminen. Myös oman yhdistyksen edustaminen mainittiin kuuden vastaajan lomakkeessa ja jäsenyyttä pidettiin seitsemän vastaajan mielestä yhteenkuuluvuuden tunteen lisääjänä Yyterin Ratsastajien sisällä. Omasta yhdistyksestä ja sen edustamisesta oltaisiin ylpeitä. Kuudelle vastaajista jäsenyys ei merkitsisi muutosta, sillä he kuuluvat toisiin seuroihin tai he kokevat, ettei jäsenyydestä ole heille hyötyä niin kutsuttuina ”puskaratsastajina”. Puskaratsastajilla tarkoitetaan ratsastuksen harrastajia, joilla ei ole tavoitteita kilpailla, vaan he harrastavat pelkästään omaksi ilokseen.

Kaaviosta 8 sivulla 36 käy ilmi, että mikäli Yyterin Ratsastajat liittyvät Suomen Ratsastajainliiton jäseneksi, aikoo 17 vastaajaa edelleen olla Yyterin Ratsastajien jäsen. Kolme vastaajista ei ole varmoja, aikovatko he olla Yyterin Ratsastajien jäsenenä ja kaksi vastaajaa ei aio enää olla jäsenenä, mikäli Suomen Ratsastajainliittoon liitytään. Heistä toinen oli kuitenkin sitä mieltä, että liittyminen on toivottavaa, vaikkei itse aio liittyä.

Kaavio 8. Jäsenten Yyterin Ratsastajissa pysyminen SRL:n jäsenyyden myötä

6.5 Jäsenten näkemyksiä virkistyspäivästä

Lomakkeen lopussa kysyttiin vielä virkistyspäivästä. Tähän osaan vastasivat vain ne vastaajat, jotka osallistuivat itse virkistyspäivään. Heiltä kysyttiin, miten virkistyspäivä vaikutti heihin ja heidän halukkuuteensa osallistua yhdistyksen toimintaan. Vastaajilta kysyttiin myös rehellistä mielipidettä koko virkistyspäivästä.

Virkistyspäivään osallistui yhteensä yhdeksän jäsentä. Jokainen heistä palautti kyselylomakkeen. Osallistuneista jäsenistä 7 koki virkistyspäivän lisänneen heidän halukkuuttaan osallistua Yyterin Ratsastajien toimintaan, yksi ei osannut sanoa, vaikuttiko virkistyspäivä hänen halukkuuteensa osallistua toimintaan (Kaavio 9). Yksi vastaaja ilmoitti, ettei virkistyspäivällä ole mitään vaikutusta hänen halukkuuteensa osallistua. Hän ilmoitti myös kyselyn aikaisemmassa vaiheessa olevansa ”ei yhtään aktiivinen” jäsen. Kaikki vastaajat olivat samaa mieltä virkistyspäivästä ja sen ohjelmasta. Se oli mukava piristysruiske jokapäiväiseen hevosten hoitoon. Vastaajien mielestä virkistyspäivä lisäsi yhteenkuuluvuudentunnetta ja kokosi ryhmän yhteen jutustelemaan. Hevostietovisa oli vastaajien mielestä sopivan vaikea ja sen ohessa oppi myös uusia asioita. Osallistujien mielestä oli mukavaa tehdä muutakin kuin vain ”hevostella” eli vain hevosten kanssa tekemistä. Lenkkeily raittiissa ilmassa mieluista ja myös jousiammunnasta saatu uusi kokemus oli kiva. Yhden vastaajan mielestä päivän ohjelma olisi voitu jakaa kahdellekin päivälle, sillä päivä oli vähän pitkä.

Kaavio 9. Virkistyspäivän vaikutus jäsenten osallistumishalukkuuden lisäämiseen.

7 YHTEISHENGEN LUOMINEN

Lukuun seitsemän on ensin koottu määritelmiä motivaatiosta ja motivoinnista, jonka jälkeen paneudutaan aiheeseen enemmän tämän opinnäytetyön kannalta, tarkastelemalla ryhmadynamiikkaa ja yhteishengen luomista nimenomaan vapaaehtoisen urheiluseuran näkökulmasta. Luvun lopussa käsitellään vapaaehtoisen urheiluseuran jäsenen motivoinnin kannalta tärkeitä seikkoja sekä tarkastellaan muutamia keinoja käytettäväksi vapaaehtoisen seuratyön motivaattorina.

7.1 Motivaatio ja motivointi käsitteinä lyhyesti

”Motivaatio – sana on alun perin johdettu latinalaisesta sanasta *movere*, joka tarkoittaa liikkumista. Myöhemmin motivaatio on laajennettu merkitsemään käyttäytymistä virittävien ja ohjaavien tekijöiden järjestelmää. Motivaatio on tiettyyn tilanteeseen liittyvä psyykinen tila, joka määrää, millä aktiivisuudella ja ahkeruudella ihminen toimii ja mihin hänen mielenkiintonsa suuntautuu. Motiiveista

puhuttaessa viitataan usein tarpeisiin, haluihin, vietteihin ja sisäisiin yllykkeisiin sekä palkkioihin ja rangaistuksiin. Motivaatiolla taas puolestaan tarkoitetaan motiivien aikaansaamaa tilaa.” (Ruohotie & Honka 1999, 13.) Motivaatio on monimutkainen ja dynaaminen prosessi, jossa yhdistyvät ihmisen persoonallisuus, tunteenomaiset ja järkiperaiset tekijät sekä sosiaalinen ympäristö. Motivaatiolla kuvataan toiminnan ärsykettä, joka saa ihmiset tavoittelemaan jotakin tiettyä päämäärää, oli se sitten henkilökohtainen tai ryhmän tavoite. (Liukkonen, Jaakola, & Kataja, 2006, 12–13.)

7.2 Motivoinnin rooli ja merkitys yhdistystoiminnassa

Jääkiekkovalmentaja Erkka Westerlundin mukaan tärkeintä motivaation kannalta ryhmässä on yhteinen tavoite ”Yksilön roolin tulee olla kristallinkirkas – tämä on motivaation ehdoton kulmakivi”. Erkka Westerlund korostaa motivoinnin merkitystä yksilön ja ryhmän toiminnassa, sillä ryhmää ei ole ilman sen muodostavia motivoituneita yksilöitä. Ryhmän toiminnan kannalta on tärkeää, että on olemassa selkeä visio eli tavoite, jota kohti ollaan menossa. Tämä visio on tärkeänä työkaluna motivoimassa ryhmää, sillä yhteinen positiivinen tahtotila on kaiken perusta. (Luotola 2007, 8-9.)

Yyterin Ratsastajien pitkän tähtäimen tavoitteena on liittyä lähitulevaisuudessa Suomen Ratsastajainliiton alaisuuteen toimivaksi ratsastusseuraksi. Yyterin Ratsastajille tehdyn kyselytutkimuksen mukaan tätä jäsenyyttä pidettiin erittäin toivottavana jäsenten keskuudessa. Tätä tavoitetta voidaan pitää Westerlundin edellisessä kappaleessa mainitsemana visiona, joka motivoi ryhmää. Tämä sama asia selvisi myös tehdyssä kyselytutkimuksessa, sillä Suomen Ratsastajainliiton jäsenyyttä pidettiin motivaatiota ja yhteenkuuluvuuden tunnetta lisäävänä tekijänä.

Erkka Westerlundin mukaan yhteenkuuluvuuden tunne ryhmässä tuo mukanaan myös vastuuta. Jotta tavoitteisiin päästäisiin, on kaikkien pidettävä kiinni omasta vastuualueestaan, kaikkien on hyväksyttävä oma roolinsa, jotta ryhmän jäsenenä toimiminen voisi olla motivoivaa. Ryhmä on yhtä vahva kuin sen heikoin lenkki, kun

koko ryhmä panostaa yhteiseen päämäärään, syntyy usko ja silloin mennään, vaikka muurin läpi, tietää Erkka Westerlund. (Luotola 2007, 8-9.)

Seuratoiminta tuo mukavaa yhdessäolon aikaa samanhenkisten ihmisten parissa. Se yhdistää sosiaalisen puolen, jopa fyysisen tekemisen puolen ja eläinten kautta myös psyykkistä puolta. Seuratyö on käytännön tasolla myös aika konkreettista, työnsä jäljen näkee ja joskus työstään saa jopa kiitosta. Seuratyö on nykyaikana tärkeä muistutus entisaikojen talkoohengestä. Nykyään ihmiset ”opetetaan” siihen, että joka asiasta pitää saada jonkinlainen korvaus. Entisaikoina naapureita auteltiin puolin ja tosin, eikä kukaan ollut käsi ojossa vaatimassa palkkaa. Tämä on nykyihmiseltä aika tavalla unohduksissa. (Lahtinen 2008, 17.)

Puhuttaessa entisaikojen talkoolaisista liittyy siihen yleensä kuva iloisesti yhteisen hyvän, kuten työväentalojen tai urheilupaikkojen rakentamisen puolesta ponnistelevista miehistä ja naisista. Näitä talkoolaisia on ylistetty kautta aikojen juhlapuheissa muun muassa sanomalla, että suomalainen talkoohenki on poikkeuksellista maailmassa. Arkisella tasolla talkootyö on ihmisläheisempää ja siihen liittyy sosiaalinen kanssakäyminen muiden talkoolaisten kanssa. Talkoolaiset viihtyvät keskenään vaihtaen kuulumisia esimerkiksi kahvin myymisen ohessa. Tämä sosiaalinen kanssakäyminen on yksi talkoiden paras ominaisuus sen lisäksi, että töitä tehdään yhteisen hyvän vuoksi. (Palmunen, Frantsi 2000, 22–24.) Lahden hiihtoseuran talkooväelle vuonna 2001 tehdyn kyselytutkimuksen mukaan talkoisiin ei tulla rahan takia, vaan syitä osallistumiseen ovat kaverit ja perinteet. Lahdessa talkotoiminta kulkee isältä pojalle ja mukana on vapaaehtoisia jopa kolmessa polvessa. Talkootyöhön opitaan pienestä pitäen ja sitä kautta luodaan henkeä. (Iiskola-Kesonen 2004, 44–45.)

Iiskola-Kesosen (2004, 44–45) kappaleessa 7.2 lainattuja asioita sekä Luotolan artikkeliin koottuja Erkka Westerlundin näkemyksiä tuli ilmi myös Yterin Ratsastajille tehdyssä kyselyssä. Näitä asioita olivat toimintaan osallistumisen syyt, kuten hyvä ”porukka” eli ryhmä, jolla on hyvä yhteishenki. Lisäksi mainittiin myös oman työn jäljen näkeminen ja yhteisen hyvän puolesta tekeminen. Talkoohenkeä

Yyterin Ratsastajista kyselyn perusteella siis selkeästi löytyy. Kyselyssäkin mainittu työnjaon selkeyttäminen ja parempi tehtävien jako saattaisivat entisestään tehostaa Yyterin Ratsastajien toimintaa. Hyvässä porukassa on jäsenten mielestä kiva touhuta ja selkeällä tehtävien- ja vastuun jaolla tulee tämä into, Erkka Westerlundin mukaan vahvistumaan.

7.3 Yhteishengen merkitys ja luominen

Yhdessä tekeminen vaatii aina yhteishenkeä. Tämän yhteishengen taustalla ovat ryhmädynamiikka ja koheesio, joka kuvaa ryhmän yhtenäisyyttä ja ryhmän jäsenten välistä kiinteyttä tietyssä hetkessä. Koheesio on yksittäinen olotila ja se on huipussaan juuri jonkun yhteisen tapahtuman jälkeen. Ryhmädynamiikka puolestaan kuvaa ryhmän jatkuvaa kehittymistä. Se näkyy esimerkiksi siinä, miten erilaiset muutostilanteet pystytään käsittelemään ja hallitsemaan ryhmän sisällä. Näillä muutostiloilla voidaan tarkoittaa esimerkiksi miten ryhmä selviää epäonnistumisesta. (Palmunen ym. 2000, 41.)

Edellä mainittuun yhteishenkeen liittyy kiinteästi yhteistyön tekeminen, sillä ilman yhteistyötä ei voi olla olemassa merkittävää yhteishenkeä. Toki jonkinlainen yhteistyö onnistuu myös ilman yhteishenkeä, mutta yhteishengen taso vaikuttaa myös yhteistyöhön ja mittaa sen tasoa. Yhteishengenättömästi tehdylle työlle löytyy usein muita perusteluita, kuten esimerkiksi siitä maksettava palkka. Oikeanlaiselle yhteishengen syntymiselle on keskeistä tavoitteiden yhteensovittaminen. Yhteistyöhön ei saa pakottaa, vaan on tärkeää, että tekijät haluavat tehdä yhdessä. Se on yhteishengen syntymisen kannalta kaikkein tärkeintä. Totta kai kaikilla on myös omia henkilökohtaisia tavoitteita, mutta yhteishengen syntymisen perustavana tekijänä on yhteinen päämäärä, johon pyritään. (Palmunen ym. 2000, 41, 44, 62.)

Parhaassa tapauksessa yhdessä tekeminen aikaansaa luottamusta ryhmän sisällä. Luottamus puolestaan tuo rehellisyyttä ja avoimuutta. Avoimen vuorovaikutuksen avulla asiat sujuvat. On tärkeää, että asioista puhutaan ja vielä tärkeämpää on, että

myös kuunnellaan. Yhteishenki ja ryhmädynamiikka ovat sidoksissa vuorovaikutukseen. Kun vuorovaikutus on avointa, asiat sujuvat. Puhumalla ja kuuntelemalla selvitetään asiat ja tavoitteet. Hyvän yhteishengen saavuttaminen on mahdollista vain, jos kaikki jäsenet osoittavat joustavuutta, aktiivisuutta, sopeutuvaisuutta ja toisaalta myös tietynlaista luonnetta. Luottamus syntyy pitkän prosessin tuloksena ja sitä voidaan kuvata yhdessä tekemisen ja yhdessä kokemisen kautta syntyvänä tunnetilana. Luottamus on kuitenkin toisaalta hyvin hauras ja haavoittuvainen. Se perustuu jatkuvaan mittaamiseen. Sen rakentaminen kestää pitkään, parhaimmillaan se kestää mitä vaan, mutta luottamuksen pettäessä kaikki romahtaa. Luottamus hajoaa hetkessä ja sen korjaaminen kestää pitkään. (Palmunen ym. 2000, 47–48, 62.)

Palmusen ym. (2000, 47–48, 62) edellisessä kappaleessa mainitsema avoin vuorovaikutus on Yyterin Ratsastajille tehdyn kyselyn mukaan yhdistyksessä hyvä. Jäsenet kokivat kyselyn perusteella, että he saavat hyvin äänensä ja mielipiteensä kuuluville, kun he niin haluavat. He kokivat, että mielipiteitä kuunnellaan ja otetaan huomioon. Palmusen ym. (2000, 62) mukaan tämä on yksi osoitus hyvästä yhteishengestä ryhmän sisällä. Vaikka valtaosa Yyterin Ratsastajien jäsenistä oli sitä mieltä, että saavat äänensä hyvin kuuluville, oli joukossa myös muutama, joka koki, ettei saa ääntään kuuluville, eikä pysty vaikuttamaan Yyterin Ratsastajien toimintaan millään tavalla. On erittäin tärkeää, että myös näitä jäseniä kuunnellaan. Pitää myös pyrkiä löytämään keinoja, joilla hekin saavat mielipiteensä, ehdotuksensa ja ideansa kuuluville. Tähän tarkoitukseen voisi toimia esimerkiksi aloitelaatikko, joka voitaisiin sijoittaa Yyterin Ratsastajien vetämään talliin. Muun muassa tällaisella aloitelaatikolla voitaisiin varmistaa, että kaikki jäsenet ovat samassa asemassa. Palmusen ym. (2000, 47–48) mukaan avoimella vuorovaikutuksella luodaan yhteishenkeä, joka puolestaan vaatii ryhmän jäseniltä suvaitsevaisuutta, joustavuutta ja aktiivisuutta. Näistä syntyy ryhmään luottamusta, joka vahvistaa ryhmää entisestään.

7.4 Miten motivoida – ohjeita hyvään seuratoimintaan

Suomen Ratsastajainliiton jäsenlehdessä Hippoksessa oli keväällä 2008 kirjoitus, jossa käsiteltiin ratsastusseurojen toimintaa ja keinoja, joilla toimintaa voidaan kehittää. Artikkelin oli osana Suomen Ratsastajainliiton jokavuotista ”Vuoden ratsastusseura” kilpailua. Tämä kilpailu on tarkoitettu kaikille SRL:n alaisuudessa toimiville seuroille. Kilpailussa jaetaan pisteitä aktiivisesta ja monipuolisesta toiminnasta, ja tarkoitus on kannustaa ja tukea erilaisia hyviä seuroja. Palkittavat seurat valitaan kilpailulomakkeen vastausten perusteella. Seurat voivat kilpailuun osallistumalla selvittää seuran nykytilaa sekä miettiä kehityssuuntia ja toiminnan laadukkuutta. Kilpailu antaa mahdollisuuden myös oman seuran tilanteen tarkasteluun suhteessa muihin seuroihin. (Suomen Ratsastajainliitto, 2008g.) Hippos-lehden artikkelissa (Lahtinen 2008, 17) haastateltiin jo vuosia parhaimpien ratsastusseurojen kilpailuissa pärjänneiden seurojen avainhenkilöitä. Haastatellut henkilöt olivat Mirja Leppänen Kajaanin Ratsastajista, Mirja Herttua-Ruuskanen Kotkan Ratsastajista sekä Jutta Neste Alavuuden Ratsastajista. Seuraaviin kappaleisiin on koottu otteita haastattelusta ja vinkkejä kohti parempaa seuratoimintaa. Haastatelluilta kysyttiin, miten väki saadaan jaksamaan vuodesta toiseen seuratoiminnassa.

Seuratoiminnassa tarvitaan tulenkantajia, mieluiten muutamaa. Nämä tulenkantajat ovat niitä seuratoiminnan sieluja, jotka jaksavat innostaa, yllyttää, olla mukana ja innostua itsekin milloin mistäkin. He ovat niitä, jotka huomaavat muiden ideat ja antavat niille tuulta siipien alle. Tulenkantajien avuksi tarvitaan väkeä eli pitää hyväksyä se muu, yleensä iso joukko eritasoisesti sitoutuneita tekijöitä. Liioilla vaatimuksilla tapetaan yritys tulla mukaan eli myös pieni kelpaa. Toisin sanoen kaikki kelpaa, sekin että tällä kertaa et pääse, tulet toisella kerralla. Kun saadaan aikaan suvaitsevuuden ilmapiiri, niin on helpompi tulla. On myös muistettava vaihtaa lintuaurojen tavoin veturia, eli annetaan lepovuoro niille, jotka yleensä tekevät eniten. Myös tulenkantajat tarvitsevat lepovuoroja! Tärkeää on, että töitä jaetaan, esimerkiksi toimihenkilöiksi ei pyydetä jokaiseen tapahtumaan. Toki ydinjoukko omaa jonkin sortin luovaa hulluutta, joka mahdollistaa pyörimisen vuodesta toiseen seuran asioiden ja toiminnan parissa. (Lahtinen 2008, 17.)

”Menestyksekkäässä ryhmätoiminnassa on kysymys siitä, että kaikkien panos on yhtä tärkeä, roolit vain ovat erilaisia. Jos yksi lenkki pettää, on kaikki työ valunut hukkaan”. (Tamminen 2000, 161.) Hyvän seuratoiminnan tärkeinä pilareina ovat toimiva johtokunta ja hyvät yhteistyösuhteet. Toimiva johtokunta osaa organisoida ja suunnata toimintaa ja se osaa aistia tai selvittää millaista toimintaa jäsenistö haluaa. Organisointiin kuuluu vastuunjako tehtäviä jakamalla ja erilaisia työryhmiä kokoon kutsumalla. Terveellistä on välillä päästää ihmisiä vapaalle johtokunnasta tms. aktiivitoiminnasta ja toivottaa tervetulleeksi takaisin, kun aikaa ja intoa taas löytyy. Tehokkainta on henkilökohtaisesti pyytää toimihenkilöitä kisoihin, esimerkiksi Alavuudella junnujengi kutsuttiin henkilökohtaisilla kutsukirjeillä. (Lahtinen 2008, 17.)

Kappaleessa 7.4 mainittiin paljon asioita, joita tuli ilmi myös Yyterin Ratsastajille tehdyssä kyselyssä. Kyselyn vastauksissa ehdotettiin juuri Hippos-lehdessä (Lahtinen 2008, 17) mainittua työtehtävien tasapuolisempaa jakoa niin, etteivät samat henkilöt olisi vastuussa kaikesta toiminnasta vuodesta toiseen. Lehden kirjoituksessa annetaan myös useita vinkkejä jäsenten motivoimiseksi talkoihin ja toimihenkilöiksi erilaisiin tilaisuuksiin. Näistä vinkeistä voi varmasti mikä tahansa urheiluseura, niin myös Yyterin Ratsastajat, ottaa vinkkejä tulevaisuutta varten.

7.5 Motivaattorit vapaaehtoistoiminnassa

Tärkeää on osallisuus, se on enemmän kuin osallistuminen. Osallisuus syntyy siitä, että tuntuu hyvältä ja haluaa olla osa tätä ryhmää, ja että ryhmään hyväksytään omana itsenä, siis kuulumisen tunteesta. Osallistua voi nimittäin ilman, että tuntee osallisuutta ja se on aivan eri asia. Tämä ei tarkoita, ettei erimielisyyksiä voisi olla, niitä on aina kun ihmisiä kokoontuu. Mutta hyvässä ilmapiirissä voidaan luottaa siihen, että ristiriidat ratkaistaan rakentavasti. Myös erilaiset muistamiset ja kannustimet ovat yksi osa ihmisten seuratoimintaan antaman panoksen arvostamisessa. Väen jaksamisen kannalta myös tiedotus on tärkeää. Seuran

toiminnasta on tiedotettava avoimesti ja tietenkin myös kiitettävä toimijoita riittävän usein. (Lahtinen 2008, 17.)

Vapaaehtoistyön luonne on muuttunut viime vuosien aikana. Talkoolainen toivoo, että työ olisi miellyttävää ja hän saisi lisäksi jonkinlaisen korvauksen menetetyistä vapaa-ajasta. Toisaalta vaikka itse työtehtävä ei olisikaan kovin mieluista, mukava työskentelyilmapiiri tekee siitä nautittavamman. Juuri tämän takia vapaaehtoisten työ tuleekin suunnitella ja johtaa siten, että työhön on helppo tulla ja työskenteleminen on mukavaa. Työstään pitävät työntekijät tekevät työnsä hyvin ja ovat useimmiten käytettävissä seuraavassakin tapahtumassa. Onnistunut rekrytointi on siis tärkeää. Vastuuhenkilöiden etsimiseen kannattaa käyttää riittävästi aikaa ja tehdä se avoimin mielin, sillä innostuneita osajia voi löytyä yllättävistäkin paikoista. Kaikille vapaaehtoisille tulee etsiä omia taitoja ja toiveita vastaava työtehtävä, jos mahdollista, ja heitä pitää kannustaa erilaisiin tehtäviin ja kantamaan vastuuta. Paljon aikaansaava ihminenkin saattaa luulla, että kyseessä olevan tapahtuman järjestely on liian vaativaa, eikä sen takia uskalla tai halua lähteä mukaan. Ilmapiirin ollessa hyvä, uskaltaa talkoolainen myös kertoa, jos jokin tehtävä tuntuu ylivoimaiselta, tai jos hän ei pysty osallistumaan tilaisuuteen ollenkaan. Tämäkin on inhimillistä ja se tulee hyväksyä, kaikki eivät voi osallistua kaikkeen. Kaikkia vapaaehtoisia työntekijöitä on arvostettava ja se on myös osoitettava heille tapahtuman aikana. Talkoolaiden kiittäminen ja heidän työpanoksensa huomioiminen esimerkiksi pikkujouluissa on tärkeä osa motivointia ja kertoo siitä, että heitä arvostetaan. (Iiskola-Kesonen 2004, 40–41.)

Monesti ajatellaan, ettei talkooväen tarvitse tietää kaikkea, tai että heitä ei tarvitse perehdyttää tehtäväänsä sen kummemmin. Tämä ei pidä paikkaansa. Päinvastoin on tärkeää antaa hänelle riittävästi valmiuksia ja tietoa toimia tehtävässään. Hyvin asioista perillä oleva talkoolainen viihtyy paremmin työssään, kun on paremmin tietoinen oman panoksensa vaikutuksesta ja merkityksestä. Ei voida olettaa, että talkoolainen selviytyy tehtävistään ilman minkäänlaista perehdytystä. Koulutuksella pystytään myös takaamaan se, että henkilö pystyy selviytymään pienistä ongelmatilanteista itsenäisesti. Talkoolaiset haluavat pääsääntöisesti hoitaa tehtävänsä mahdollisimman hyvin, joten on tärkeää antaa heille siihen

mahdollisimman hyvät valmiudet. Perehdyttämisellä saadaan myös lisättyä talkoolaisen motivointitasoa, sillä se auttaa ymmärtämään, kuinka heidän panoksensa on osa kokonaisuutta. Hyvällä perehdytyksellä pystytään auttamaan vapaaehtoisia kantamaan vastuuta ja ratkaisemaan ongelmia, juuri näin he oivaltavat oman vastuunsa vaikuttavan tapahtuman laatuun. (Iiskola-Kesonen 2004, 41.)

Ilmapiiirillä on Hippos-lehden (Lahtinen 2008, 17) artikkelin ja myös Iiskola-Kesosen (2000, 40–41) mukaan tärkeä osuus tapahtumien onnistumisessa. Heidän mukaansa avoimella tiedotuksella ja kouluttamisella saadaan talkooväestä enemmän irti. Yyterin Ratsastajien kannalta tätä osa-aluetta voisi koulutuksen osalta vahvistaa Yyterin Ratsastajien kaavailema Suomen Ratsastajainliiton jäsenyys, sillä jäsenseuroilla, ja sen jäsenillä on mahdollisuus osallistua SRL:n järjestämiin koulutustilaisuuksiin. Tällaiset koulutukset antaisivat talkooväelle mahdollisimman hyvät valmiudet toimia eri tehtävissä ja myös nostettua talkoolaisen motivaatitasoa hoitaa tehtävänsä mahdollisimman hyvin (Iiskola-Kesonen, 2004, 41). Tiedottamisen osalta Hippos-lehden (Lahtinen 2008, 17) painotetaan, että toiminnasta on kerrottava avoimesti. Väen jaksamisen kannalta on tärkeää, että he tietävät missä mennään, ja että heitä kiitetään riittävän usein. Käytännöntasolla tätä voisi Yyterin Ratsastajissa toteuttaa esimerkiksi pitämällä ennen järjestettäviä tapahtumia jonkinlainen tiedotustilaisuus, jossa kerrotaan kaikille talkoolaisille tapahtuman kulku ja kerrotaan missä heitä tarvitaan. Näin tapahtumiin olisi mukavampi osallistua, kun etukäteen tietää mitä on odotettavissa.

8 OPINNÄYTETYÖN LUOTETTAVUUDEN TARKASTELU

Reliaabeliudella tarkoitetaan, miten luotettavana kyselyn tuloksia voidaan pitää. Se, että kyselytutkimus on reliaabeli tarkoittaa, että mittaustulokset eivät ole sattumanvaraisia. Kyselytutkimuksen reliaabelius voidaan todeta, jos ainakin kaksi arvioijaa päätyy samanlaiseen tulokseen. Reliaabelius tarkoittaa siis sitä, että käytetty menetelmä on niin täsmällinen, että toinen tutkija voisi päätyä samaan lopputulokseen. (Hirsjärvi & Hurme, 2004, 186.)

Tämän opinnäytetyön osana jaettiin lomakekysely kaikille Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenille, joita vuonna 2008 on yhteensä 28 jäsentä. Näistä palautui kaikkiaan 22 kappaletta eli miltei 80 prosenttia. Tämä otoksena riittää todistamaan, että kyselytutkimus on luotettava tutkittaessa Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenistön mielipiteitä, sillä yhdistyksen koko jäsenmäärästä 80 prosenttia vastasi kyselyyn. Vastausprosentin ollessa näin korkea, on erittäin todennäköistä, että kyselystä saatu tieto vastaa jäsenten mielipiteitä ja tarpeita, eivätkä vastaukset ole sattumanvaraisia.

Validius tarkoittaa pätevyyttä. Kyselytutkimuksessa tällä tarkoitetaan sitä, että kyselytutkimus mittaa juuri sitä, mitä on tarkoituskin mitata. (Hirsjärvi ym. 1997, 216.) Tutkimukselle on syytä asettaa jo suunnitteluvaiheessa täsmälliset tavoitteet, jotta ei tutkittaisi vääriä asioita. Käytettävän lomakkeen tulee kattaa koko tutkittava kokonaisuus yksiselitteisesti. Validiutta on hankala tarkastella jälkikäteen ja tämän takia validius pitää varmistaa etukäteen huolellisella suunnittelulla. (Heikkilä 2004, 29.)

Tämän kyselytutkimuksen tarkoituksena oli selvittää Yyterin Ratsastajien jäsenten yleistä halukkuutta osallistua yhdistyksen toimintaan ja sitä, miten toimintaa halutaan tulevaisuudessa kehitettävän. Tämä täyttyi kyselyn vastauksia tarkastellessa hyvin, joten tämän perusteella voidaan kyselytutkimuksen olevan validi eli pätevä.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, miten virkistyspäivä vaikuttaa Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenten halukkuuteen osallistua aktiivisesti toimintaan. Kyselyyn vastanneiden 7 jäsenen mukaan päivä vaikutti positiivisesti heidän halukkuuteensa. Yksi vastaaja oli sitä mieltä, ettei mitään vaikutusta ollut ja yksi vastaaja ei osannut sanoa. Koko tutkimuksen kannalta vartenotettavaa on, että tutkimukseen osallistuneista 22 henkilöstä vain yhdeksän osallistui virkistyspäivään. Virkistyspäivän vaikutuksen osalta on siis todettava, että vaikka siihen osallistuneet olivat sitä mieltä, että päivä lisäsi heidän halukkuuttaan osallistua toimintaan, ei tätä voida koko jäsenistön kannalta tämän tutkimuksen avulla todentaa.

Kysymysten vastauksia analysoidessa ei tullut ilmi, että kyselyyn vastanneet olisivat ymmärtäneet väärin, sillä esiin ei noussut seikkoja mahdollisista väärinymmärryksistä. Tästä huolimatta kyselytutkimuksen tuloksiin voivat vaikuttaa näkemyserot eri sanojen tulkinnoissa vastaajien keskuudessa (Taanila 2008, 32). Näitä ovat esimerkiksi jäsenten oman aktiivisuutensa määrittämiseksi käytetyt vastausvaihtoehdot ”Erittäin aktiivinen”, ”melko aktiivinen”, ”ei kovinkaan aktiivinen”, ”ei yhtään aktiivinen”. Näistä vaihtoehdoista kaksi keskimmäistä eli ”melko aktiivinen” ja ”ei kovinkaan aktiivinen” ovat alttiita tulkintaeroille, sillä ei voida varmasti tietää, miten kukin vastaajista määrittelee vaihtoehdot. Vastaaja voi esimerkiksi verrata kokemustaan omaan panokseensa toisessa seurassa tai yhdistyksessä ja merkitä ”ei kovinkaan aktiivinen”, vaikka verrattaessa muihin Yyterin Ratsastajien jäseniin vastaaja olisi todellisuudessa hyvinkin aktiivinen. Toisaalta myös itseään melko aktiivisena pitävä jäsen voi todellisuudessa olla vähemmän aktiivinen, kuin itseään ei kovin aktiivisena pitävä jäsen. Kyselyn tuloksen kannalta olisi voinut olla parempi korvata vastausvaihtoehdot melko aktiivinen ja ei kovinkaan aktiivinen esimerkiksi vaihtoehdolla ”aktiivinen” tai vaihtoehtoisesti jättää vastausvaihtoehto ”ei kovin aktiivinen” kokonaan pois. Näin vastaajille olisi jäänyt vaihtoehdoiksi erittäin aktiivinen, melko aktiivinen, ei lainkaan aktiivinen ja en osaa sanoa ja tulkintaeroja ei olisi näin tullut.

Luotettavuutta arvioitaessa pitää ottaa mukaan myös puolueettomuus. Tämä on tärkeää, sillä tutkimuksen tekijä on usein itse tutkimansa yhteisön jäsen. Tämä ei saisi vaikuttaa tutkimukseen sillä tutkimuksen pitäisi olla arvovapaa. Tällä

tarkoitetaan sitä, että tutkija paljastaa tutkimukseen vaikuttavat henkilökohtaiset tekijät. Toisin sanoen tutkija kertoo avoimesti suhteestaan tutkittavaan yhteisöön ja perustelee tutkimuksen aikana tekemänsä päätökset. (Tuomi & Sarajärvi 2003, 133.) Vaikka tämän opinnäytetyön tekijä on aktiivinen Yyterin Ratsastajien jäsen, on puolueettomuus pyritty säilyttämään koko opinnäytetyöprojektin ajan.

9 YHTEENVETO

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää, miten Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenten aktiivisuustasoa osallistua yhdistyksen toimintaan voidaan parantaa. Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, miten yhteinen tapahtuma, esimerkiksi virkistyspäivä, vaikuttaa jäsenten osallistumishalukkuuteen. Yhdistyksen jäsenille järjestettiin virkistyspäivä heille uudessa ympäristössä, minkä tarkoituksena oli yhteishengen nostaminen ja toimintaan osallistumisen halukkuuden lisääminen. Virkistyspäivää voidaan pitää onnistuneena. Päivään osallistuneet jäsenet olivat tyytyväisiä ja palaute päivästä oli hyvä. Tapahtuman lisäksi jäsenille tehtiin kysely, jolla selvitettiin yhdistyksen nykytilaa jäsenistön mielestä sekä saatiin jäsenten näkemyksiä siitä, miten toimintaa tulisi kehittää.

Työn teoriaosuudessa käsiteltiin tapahtumanjärjestäminen projektina käymällä läpi projektin elinkaari yksityiskohtaisesti. Samassa yhteydessä elinkaaren sisältämät vaiheet käsiteltiin esittelemällä, miten teoria sovellettiin tämän opinnäytetyön kannalta käytännössä. Teoriaosuudessa määriteltiin myös yhteishengen merkitys yhdistystoiminnassa, sekä miten yhteishenkeä luodaan.

Tapahtuman järjestämisen projekti toteutui opinnäytetyössä hyvin. Virkistyspäivälle asetetut tavoitteet toteutuivat erinomaisesti, sillä suuri enemmistö oli sitä mieltä, että päivä lisäsi halua osallistua toimintaan. Virkistyspäivän kerrottiin myös olleen

erinomainen yhteishengen kannalta, sillä mukava yhdessäolo ja yhdessä tekeminen vahvistaa yhteenkuuluvuuden tunnetta tehokkaasti (Lahtinen, 2008, 17). Tapahtuma suunniteltiin ja toteutettiin alkuperäisen aikataulun suunnitelman mukaisesti. Tähän vaikutti suuresti myös jäsenten oma aktiivisuus virkistyspäivää ja sen ohjelmaa suunnitellessa.

Tutkimusmenetelmänä käytettiin lomakekyselyä. Lomakekysely laadittiin esiteltujen ohjeiden mukaiseksi käyttämällä sekä avoimia kysymyksiä, sekamuotoisia kysymyksiä, että strukturoituja kysymyksiä. Kyselyn avulla selvitettiin Yyterin Ratsastajat ry:n jäsenten mielipiteitä yhdistyksen nykytoiminnasta, kehittämisestä ja yhdistyksen tulevaisuudesta. Lomakekysely jaettiin kaikille Yyterin Ratsastajien jäsenille. Kyselyitä jaettiin yhteensä 28 kappaletta, joista palautettiin määräajassa 22 kappaletta.

Tutkimustulokset osoittivat, että suurin osa Yyterin Ratsastajien jäsenistä oli melko tyytyväisiä yhdistyksen nykyiseen toimintaan. Yhdistyksen tämänhetkisen toiminnan todettiin olevan melko aktiivista ja monipuolista. Valtaosa vastaajista oli myös sitä mieltä, että toimintaa on riittävästi, muutamat toivoivat toiminnan vielä lisääntyvän. Valtaosa vastaajista oli sitä mieltä, etteivät he pysty tai halua sitoutua toimintaan enempää. Suurin osa vastaajista myös kuvasi aktiivisuuttaan termillä ”en kovin aktiivinen”, toinen enemmistö käytti termiä ”melko aktiivinen”. Aktiivisuuden lisäämiskeinoksi kerrottiin tapahtumien lisääntyminen. Nämä kaksi asiaa ovat ristiriidassa keskenään, sillä toisaalta toimintaa halutaan lisää, mutta se ei onnistu ilman aktiivisia ja sitoutuneita toimijoita.

Lisättävän toiminnan toivottiin olevan osittain jo tähän asti järjestetyn kaltaista. Lisäksi toivottiin perhekeskeisempää toimintaa, kuten syys- tai talviriehoja. Myös sellaista toimintaa, johon osallistuminen ei vaadi omaa hevosta, toivottiin enemmän. Tällaisia voisivat muun muassa olla järjestetyn virkistyspäivän kaltaiset päivät. Lisäksi toivottiin retkiä, kursseja, opintomatkoja, mitä vaan. Intoa osallistua löytyy. Uusien tapahtumien myötä varmasti myös intoa tapahtumien järjestämiselle löytyisi enemmän.

Yyterin Ratsastajien työnjakoon oltiin pääasiassa tyytyväisiä. Työnjaon parantamiseksi ehdotettiin laajempaa ja avoimempaa keskustelua ja tehtävien kierrätystä. Myös hallituksen työnjakoon tarvitaan selkeämpiä ohjeita ja enemmän henkilöiden vaihtuvuutta. Yleisellä tasolla vastaajat olivat sitä mieltä, että mielipiteitä kuunnellaan ja otetaan hyvin huomioon. Ryhmässä on vastausten mukaan mukava puuhastella ja hyvä yhteishenki lisää halua tehdä yhdessä.

Yyterin Ratsastajien tulevaisuutta pidetään hyvänä. Jäsenten kanta Suomen Ratsastajainliittoon liittymisestä oli selkeä, liittymistä toivotaan suuren enemmistön voimin. Tärkeimpinä syinä pidettiin jäsenyyden tuomia etuja, mutta myös oman yhdistyksen edustus oli arvostettu korkealle. Nykyisistä jäsenistä noin 80 % aikoo olla jäsenenä myös SRL:n jäsenyyden toteutuessa.

10 POHDINTA

Tässä opinnäytetyössä tehty tutkimus toi esille monia uusia ehdotuksia ja mielipiteitä siitä, mitä Yyterin Ratsastajien jäsenet todella haluavat ja odottavat yhdistykseltä. Yyterin Ratsastajat ry:n tulevaisuuden kannalta saatiin tärkeää tietoa, miten kehittää toimintaa jäseniä miellyttävään suuntaan. Yhdistyksen toiminnan tilan seuraamiseksi olisi varmasti hyödyllistä toteuttaa samantyyppinen kyselytutkimus muutaman vuoden kuluttua. Tällä voitaisiin varmistaa, että kehityksen suunta on varmasti sellainen, mitä jäsenet haluavat. Itse kyselyä kannattaa varmasti muokata, esimerkiksi tiedustelemalla myös, miten yksittäiset jäsenet osallistuvat tapahtumien ideointiin ja toteutukseen käytännössä. Tässä kyselyssä tämä jäi tältä osin epäselväksi, sillä kyselyssä ei selvinnyt, miten itse tapahtumat järjestetään, vaan miten ja miksi ihmiset niihin haluavat osallistua.

Yyterin Ratsastajilla käytössä oleva nettifoorumi on erinomainen väline niin tapahtumien suunnitteluun, kuin muihinkin tärkeisiin keskusteluihin. Jokainen pääsee osallistumaan ja sanomaan mielipiteensä foorumilla, sillä harvoin kaikki ovat samassa paikassa samaan aikaan keskustelemassa jokaisesta tapahtumasta, tai muusta yhteisestä asiasta kasvotusten. Tulevaisuudessa voisi olla Yyterin Ratsastajille eduksi kehittää tätä viestintäkanavaa muun muassa uusien jäsenten rekrytoimiseksi, sillä nykyisellään foorumille pääsevät vain jäsenet. Myös kotisivuilla saisi lisää tunnettuutta ja mahdollisia uusia jäseniä.

Vapaaehtoiset työntekijät ovat lähes kaikkien urheiluseurojen perusta. Ilman näitä talkoolaisia useimmilla urheiluseuroilla ei olisi mahdollisuuksia ja resursseja järjestää tapahtumia. Urheiluseuran toiminnassa ollaan mukana monien syiden takia. Urheiluseurojen jäsenet ovat yleisimmin lapsia ja nuoria, jotka haluavat oppia, harrastaa ja kilpailla muiden lajin harrastajien kanssa. Seuran jäsenyys lisää samanhenkisten jäsenten sosiaalista kanssakäymistä ja vahvistaa näitä elämässä tärkeitä taitoja. Urheiluseurassa, etenkin joukkuelajeissa, nuoret ja lapset oppivat, mitä yhteishengellä saa aikaan, ja miten tärkeää on yhdistää kaikkien voimavarat.

Tämän opinnäytetyön kyselyn tulosten perusteella Yyterin Ratsastajien pitää kiinnittää huomiota siihen, että toiminta palvelee heidän koko jäsenistöä, ei vain niitä, joilla on käytössään hevonen. Ei voida vaatia, että kaikkien pitää osallistua kaikkeen vaan pitää myös ymmärtää, että kaikki eivät aina pysty tai edes halua osallistua. Osallistumisesta kiitetään. Tämänkaltaisella toiminnalla voidaan paremmin taata seuran jatkuvuus, sillä mitä enemmän seuralla on käytössään aktiivista ja innokasta talkooväkeä, sitä paremmat resurssit sillä on järjestää enemmän ja entistä parempia tapahtumia, jotka innostavat jäseniä jatkamaan. Tapahtumien järjestämiseen ja ideoimiseen pitäisi osallistua suurempi joukko, ei vain muutaman jäsenen, sillä kaikilla on aikaa ja energiaa rajoitetusti. Opinnäytetyön teoria-osassa, Hippos-lehden (Lahtinen 2008, 17) parhaimpien ratsastusseurojen aktiivihenkilöiden haastattelussa, mainittiin, että kaikille aktiivitoimijoille tulee antaa lepoaikoja, muuten innostus palaa loppuun.

Yyterin Ratsastajien tulevaisuutta ajatellen pitää nykyisen, ja myös tulevan hallituksen ottaa jäsenten esille tuomat asiat huomioon, ja uudistaa toimintaa ehdotusten mukaisesti. Toimintaa pitää kanavoida kaikille jäsenille sopivaksi ja kaikki jäsenet huomioon ottavaksi. Tähän keinoiksi ehdotetaan parempaa viestintää, parempaa tehtävien jakoa ja hallituksen vaihtuvuutta. Näistä viimeksi mainittu hallituksen vaihto, kannattaa tehdä suunnitella ja toteuttaa vaiheittain, sillä jos koko hallitus halutaan vuosittain vaihtaa, piilee vaara, että seuran jäsenien vähäinen määrä pakottaa valitsemaan sellaisia jäseniä hallitukseen, jotka eivät sinne halua. Tämä voi pahimmassa tapauksessa johtaa siihen, että koko yhdistys kaatuu. Tämä pitää mahdollisia sääntömuutoksia tehtäessä ottaa huomioon ja porrastaa muutokset niin, että toiminnan jatkuvuus voidaan varmistaa.

Yyterin Ratsastajat ry:n olisi hyvä suunnitella Suomen Ratsastajainliiton jäsenyyshanke huolellisesti ja määritellä vastuualueet tarkoin jäsentensä kesken. Samassa yhteydessä on myös hyvä pohtia yhdistyksen strategiaa tulevaa Suomen Ratsastajainliiton jäsenyyttä silmällä pitäen esimerkiksi pohtimalla, mitä etuja Yyterin Ratsastajat ry aikoo jäsenilleen SRL:n jäsenyyden myötä tarjota. Tällaisella suunnittelulla voidaan varmistua, että tavoitteisiin päästään, ja että hanke etenee halutulla tavalla. Yyterin Ratsastajien olisi myös hyvä suunnitella ja dokumentoida erilaisia toimintamalleja tapahtumien suunnittelua ja toteutusta varten. Näiden toimintamallien suunnittelua varten voitaisiin perustaa toimikunta, joka suunnittelisi mallin, jota voitaisiin soveltaa tulevaisuudessa järjestettävien tapahtumien käsikirjoituksena. Tällä voitaisiin tehostaa tapahtumien järjestämistä ja mahdollisesti lisätä niitä. Valmis toimintamalli voisi innostaa kaikkia jäseniä järjestämään tapahtumia nykyiseen käytäntöön verrattuna.

LÄHTEET

- Heikkilä, T. 2004. Tilastollinen tutkimus. 5. uudistettu painos. Helsinki. Edita.
- Hevospankin harrastetalli. 2008. [verkkodokumentti] [Viitattu 5.9.2008] Saatavissa: <http://www.hevospankki.fi/>
- Hirsjärvi, S, Hurme, H. 2004. Tutkimushaastattelu. Helsinki. Yliopistopaino
- Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 1997. Tutki ja kirjoita. Helsinki. Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Holopainen, H., Poutsari, M. 1996. Tietojenkäsittely. Porvoo. Weilin+Göös.
- Iiskola-Kesonen, H. 2004. Mitä, miksi, kuinka? Käsikirja tapahtumajärjestäjälle. Suomen graafiset palvelut Ltd.
- Kauhanen, J., Juurakko, A. & Kauhanen, V. 2002. Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus. Vantaa. Dark Oy
- Lahtinen, M. 2008. Vahva seuratoiminta on ilo!. Hippos, Vol.3, 2008. [Viitattu 10.6.2008]
- Liukkonen, J., Jaakola, T. & Kataja, J. 2006. Taitolajina työ. Helsinki: Edita Prima Oy
- Luotola, K. 2007. Erkkä Westerlund tietää, että motivaatio lähtee yhteisestä tavoitteesta. Intressi [verkkolehti] vol. 1, 2007.[Viitattu 11.6.2008] Saatavana osoitteesta http://www.intrum.fi/files/Intressi_1_07.pdf
- Palmunen, P. & Frantsi, T. 2000. Urheilun seitsemän totuutta. Juva. WS Bookwell Oy.
- Ruohotie, P. & Honka, J. 1999. Palkitseva ja kannustava johtaminen. Helsinki: Oy Edita Ab
- Satakunnan ammattikorkeakoulu. 2008. [verkkodokumentti][Viitattu 19.10.2008] Saatavissa: <http://www.bit.spt.fi/Zone/Opiskelija/Opiskelu/opinnayteohje.pdf>
- Suomen Ratsastajainliitto ry. 2008a. [verkkodokumentti] [Viitattu 7.9.2008] Saatavissa:

<http://www.ratsastus.fi/asp/system/empty.asp?P=128&VID=default&SID=583272468135619&A=closeall&S=0&C=29144>

Suomen Ratsastajainliitto ry. 2008b. [verkkodokumentti] [Viitattu 7.9.2008] Saatavissa:

<http://www.ratsastus.fi/asp/system/empty.asp?P=78&VID=default&SID=714057621161791&A=closeall&S=0&C=23908>

Suomen Ratsastajainliitto ry. 2008c. [verkkodokumentti] [Viitattu 18.10.2008] Saatavissa:

<http://www.ratsastus.fi/asp/system/empty.asp?P=65&VID=default&SID=605637690527879&S=0&C=20023>

Suomen Ratsastajainliitto ry. 2008d. [verkkodokumentti] [Viitattu 18.10.2008] Saatavissa:

<http://www.ratsastus.fi/asp/system/empty.asp?P=118&VID=default&SID=405745847528674&A=closeall&S=0&C=24643>

Suomen Ratsastajainliitto ry. 2008e. [verkkodokumentti] [Viitattu 18.10.2008] Saatavissa:

<http://www.ratsastus.fi/asp/system/empty.asp?P=47&VID=default&SID=405745847528674&S=0&C=21053>

Suomen Ratsastajainliitto ry. 2008f. [verkkodokumentti] [Viitattu 18.10.2008] Saatavissa:

<http://www.ratsastus.fi/asp/system/empty.asp?P=526&VID=default&SID=405745847528674&S=0&C=20047>

Suomen Ratsastajainliitto ry. 2008g. [verkkodokumentti] [Viitattu 18.10.2008] Saatavissa:

<http://www.ratsastus.fi/asp/system/empty.asp?P=309&VID=default&SID=872083818195263&A=closeall&S=0&C=27701>

Taanila, A. 2008. [verkkodokumentti] [Viitattu 11.8.2008] Saatavissa: <http://myy.haaga-helia.fi/~taaak/t/suunnittelu.pdf>

Tamminen, J. 2000. Aurinkokuningas. Helsinki. Ajatus kustannusosakeyhtiö.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2003. Laadullinen tutkimus ja sisältöanalyysi. Helsinki. Tammi.

Töttö, P. 1999. Kvalitatiivisen ja kvantitatiivisen tuolle puolen? Metodipoliittinen puheenvuoro. Sosiologia 36. vuosikerta vol. 4. Turku. Westermarck-seura.

Veronmaksajain Keskusliitto ry. [verkkodokumentti] [Viitattu 18.10.2008]
Saatavissa: <http://www.veronmaksajat.fi/fi-FI/veroilmoitusohjeet/yhdistys/>

Vilkka, H. 2005. Tutki ja kehitä. Keuruu. Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Vilkka, H., Airaksinen, T. 2004. Toiminnallinen opinnäytetyö. Jyväskylä. Gummerus Kirjapaino Oy

Virtanen, P. 2000. Projektityö. Porvoo. WS Bookwell Oy.

LIITTEET

LIITE 1 Projektisuunnitelma

LIITE 2 SWOT-analyysi

LIITE 3 Kyselylomake

LIITE 4 Virkistyspäivän ohjelmarunko ja reittikartta

Projektisuunnitelma

Projektin toimeksiantaja

Projektin toimeksiantaja on Yyterin Ratsastajat ry niminen yhdistys. Yyterin ratsastajat ry (YyRa) on vuonna 2005 perustettu yhdistys, jonka kotipaikkana on Pori, Satakunta. Yhdistyksen pitkän tähtäimen päätavoitteena perustettaessa yhdistystä oli liittyä Suomen Ratsastajainliiton (SRL) alaisuuteen tulevaisuudessa. Projektia aloitettaessa tämä tavoite on ajankohtainen, sillä YyRa:n tavoitteena olisi liittyä vuoden 2008 kuluessa.

Tavoitteet

Projektin tavoitteena on selvittää, miten tapahtuma-, teema- tai virkistyspäivä vaikuttaa Yyterin Ratsastajien jäsenien halukkuuteen osallistua yhdistyksen toimintaan. Lomakekyselyn avulla selvitetään myös jäsenten mielipiteet, odotukset, aktiivisuustaso ja halukkuus toimia YyRa:n jäsenenä. Projektin aikana on tarkoitus järjestää Yyteri Ratsastajat ry:n jäsenille yhteinen virkistyspäivä, jonka jälkeen jäsenille suoritetaan kysely. Tavoitteena on järjestää sisällöltään sellainen virkistyspäivä, johon mahdollisimman moni jäsen pystyy ja haluaa osallistua. Kyselytutkimuksen avulla halutaan selvittää myös jäsenten halukkuus liittyä Suomen Ratsastajainliiton jäseneksi.

Organisaatio

Projektin toteutuksesta vastaa yksin Satakunnan Ammattikorkeakoulun matkailun koulutusohjelman restonomiopiskelija Mirjaleena Newman.

Toteutussuunnitelma

Suunnitteluajakaulu

Projekti on tarkoitus toteuttaa aikavälillä toukokuu-joulukuu 2008. Projektin on määrä olla valmis vuoden 2008 loppuun mennessä. Projektin ideointi alkoi huhtikuussa 2008.

Projekti on vaiheistettu seuraavasti:

1. Vaihe

Yyterin Ratsastajat ry:n virkistyspäivän aiheen selvittäminen

Toteutetaan YyRa:n nettifoorumilla, jonne kaikilla jäsenillä on pääsy.

2. Vaihe

Sovitaan virkistyspäivän ajankohta

Toteutetaan äänestyksenä YyRa:n nettifoorumilla. Enemmistön mukaan valitaan sopivin ajankohta.

3. Vaihe

Järjestetään virkistyspäivä

Virkistyspäivä järjestetään edellisten vaiheiden mukaisesti sovittuna ajankohtana.

4. Vaihe

Järjestetään koko YyRa:n jäsenistölle mielipidekysely kyselylomakkeen muodossa

Toteutetaan jakamalla kaikille jäsenille henkilökohtaisesti kyselylomakkeet, jotka palautetaan sovittuun paikkaan määräajassa. Kyselyn vastaamiseen varataan noin kahden viikon aikajakso. Kyselystä ja sen palautuspäivästä muistutetaan tämän aikajakson puolivälissä sähköpostitse.

5. Vaihe

Analysoidaan lomakekysely tulokset

Tulokset kerätään yhteen, dokumentoidaan ja niistä tehdään yhteenveto.

6. Vaihe

Valmis projektiraportti palautetaan opinnäytetyön muodossa tarkistettavaksi

Projekti palautetaan arviointia varten Satakunnan Ammattikorkeakouluun.

7. Vaihe

Valmis työ palautetaan toimeksiantajalle

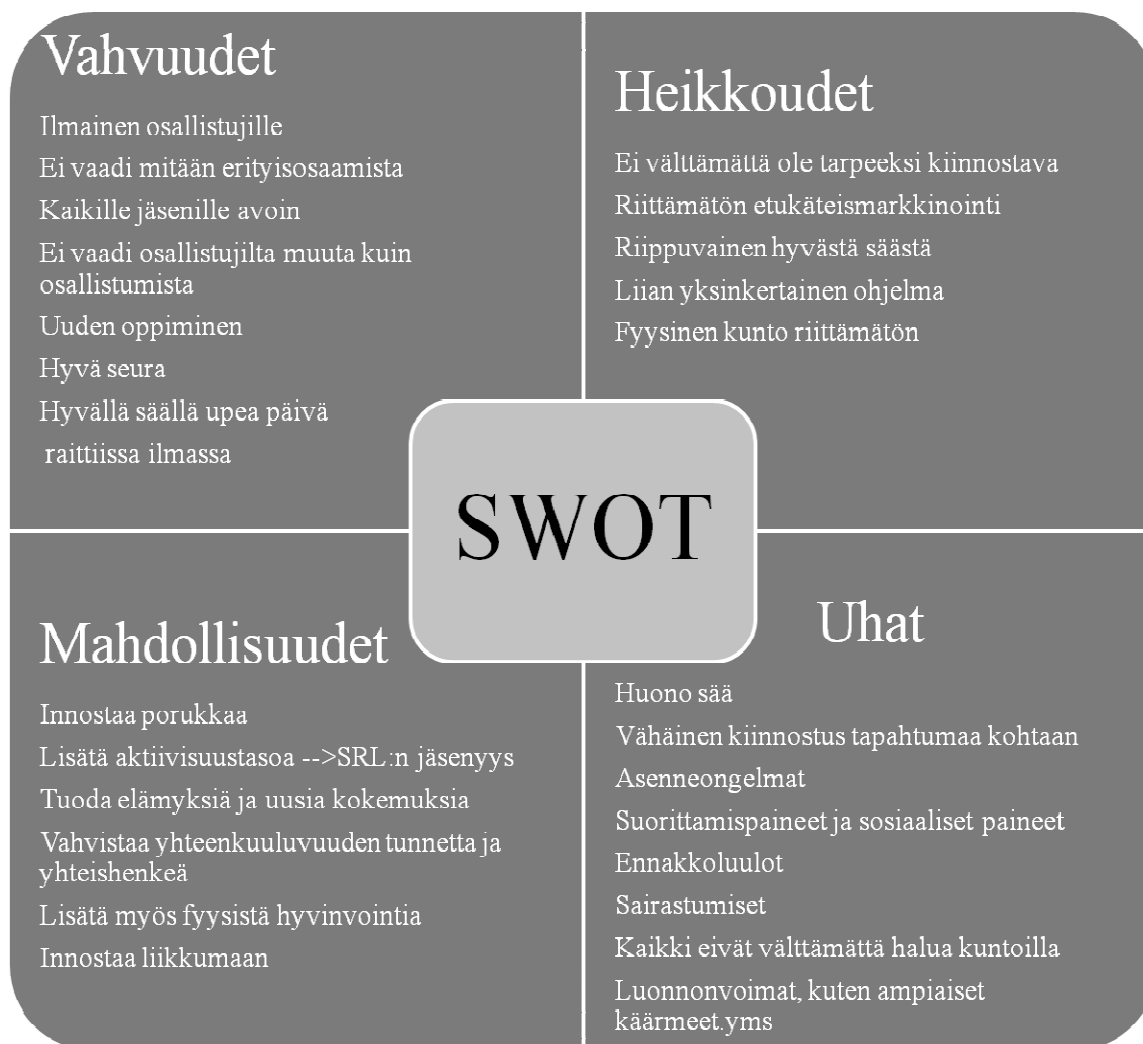
Kyselyn tulokset palautetaan toimeksiantajalle valmiin opinnäytetyön muodossa.

Budjetti

Projektin budjetti on varsin pieni, sillä se sisältää vain virkistyspäivän kulut. Näitä ovat virkistyspäivänä tarjottavat syömiset ja juomiset, sekä mahdolliset palkinnot. Mikäli virkistyspäivän sisällön takia aiheutuu jäsenkohtaisia kuluja, tulevat nämä jäsenten maksettavaksi. Tämän tapahtuessa jäsenet saatetaan tietoisiksi tästä seikasta. Tavoitebudjetti ei ylitä sataa (100) euroa. Yyterin Ratsastajat ry rahoittaa projektin edellä mainituissa tilanteissa.

Tulokset

Projektin tuloksena saadaan tietää Yyterin Ratsastajat ry:n nykytilanne jäsenten mielestä, ja miten virkistyspäivän kaltaiset tapahtumat vaikuttavat siihen.

Eri osa-alueiden väliset yhteydet ja mahdolliset ongelmat:

- Hyvä sää vaikuttaa päivän toteutukseen positiivisesti, mutta sään ollessa huono, voi se vaikuttaa osallistujamäärään tai pahimmassa tapauksessa peruuttaa koko virkistyspäivän.
- Tapahtuman uhkana on myös jonkun avainhenkilön sairastuminen.
- Vaikka päivä ei vaadi erityisosaamista siihen osallistuvilta, voi kuitenkin olla ettei päivään osallistuminen ole kaikkien mielestä kovin kiinnostavaa. On liian vähän ohjelmaa. Toisaalta se voi jollekin olla myös fyysisesti liian raskasta (kaikki eivät halua tai pysty kuntoilemaan) tai siihen osallistuminen tuoda suorituspainetta (hevosvisa). Myös ennakkoluulot saattavat karsia osallistujia, vaikka päivän onkin suunniteltu olevan kaikenlaisille ihmisille sopiva.
- Tuo osallistujille elämyksiä ja uusia kokemuksia (jousiammunta), mutta vain jos he haluavat niitä → Asennevammat ja mahdolliset suorituspainet, joiden takia ei osallistuta.

- Onnistuessaan vahvistaa yhteishenkeä, lisää fyysistä hyvinvointia → ennakkoluulot ja fyysisen kunnon riittämättömyys voivat vaikuttaa negatiivisesti
- Vahvuuksissa uuden oppiminen → oppia voi vain jos siihen on halua, asenneongelmat voivat vaikuttaa negatiivisesti
- Tapahtuman vahvuutena on, että se on osallistujille ilmainen. Tämä voi tosin vaikuttaa myös negatiivisesti, sillä tapahtumaan ei tarvitse sitoutua rahallisesta, joka puolestaan saattaa heikentää siihen osallistumisen halua.
- Parhaimmassa tapauksessa innostaa osallistujia ja lisää aktiivisuustasoa, mutta vähäisen osallistumisen myötä voi myös vaikuttaa päinvastaisesti

Porissa 18.syyskuuta 2008

Hyvä Yyterin ratsastajien jäsen,

Olen Satakunnan Ammattikorkeakoulun matkailun koulutusohjelman opiskelija. Teen osana opinnäytetyötäni selvitystä jäsenten yleisestä halukkuudesta osallistua Yyterin Ratsastajien toimintaan. Oheisella kyselyllä selvitetään kaikkien jäsenten mielipiteet seuran tämänhetkisestä toiminnasta.

Kattavan tuloksen saamiseksi olisi tärkeää, että jokainen palauttaisi kyselyn. Kyselyn voi palauttaa kuoreen suljettuna tai ilman Yyterin Ratsastajien tallikämpän pöydällä olevaan suljettuun laatikkoon tai henkilökohtaisesti. Lomakkeen voi myös palauttaa postitse alla olevaan osoitteeseen. Olisi toivottavaa, että palauttaisit vastauksesi **3.lokakuuta** mennessä. Vastaaminen vie noin 15 minuuttia.

Vastauksesi ovat luottamuksellisia ja ne jäävät ainoastaan allekirjoittaneen tietoon. Halutessasi voit jatkaa vastaustasi paperin kääntöpuolelle. Mikäli sinulla on kysyttävää tästä kyselystä, voit ottaa yhteyttä henkilökohtaisesti, puhelimitse tai sähköpostilla.

Kyselyn tulokset julkaistaan syksyllä 2008 ja koko opinnäyte valmistuu vuoden 2008 lopussa. Tutkimuksen toivotaan hyödyttävän Yyterin Ratsastajien toimintaa jäsenten toivomalla tavalla.

Vastaamalla tähän kyselyyn olet mukana Yyterin ratsastajia koskevassa tutkimuksessa ja voit auttaa seuraa kehittymään koko jäsenistöään palvelevaksi ratsastusseuraksi!

Kiittäen,
Mirjaleena Newman
Restonomi opiskelija
mirjaleena.newman@pp.inet.fi
puh. 040 587 0916
Postiosoite:
Linjamäentie 203 c, 28800 Pori

Kysely Yyterin Ratsastajien jäsenille

Vastaa kysymyksiin omin sanoin tai toimi muiden annettujen ohjeiden mukaisesti.

1. Miten kuvailisit Yyterin ratsastajien toimintaa tällä hetkellä?

2. Millaista toiminnan pitäisi olla jotta haluaisit sitoutua enemmän?

3. Mikä saa sinut osallistumaan yhdistyksen toimintaan?

4. Millaisiin tapahtumiin haluaisit osallistua?

5. Onko yhteisillä tapahtumilla vaikutusta halukkuuteesi osallistua toimintaan?

- a. Kyllä
 - b. Ei
- Miksi?

6. Miten kuvailisit osallistumistasi Yyterin ratsastajien toimintaan?

- a. Erittäin aktiivinen
- b. Melko aktiivinen
- c. En osaa sanoa,
- d. En kovin aktiivinen
- e. En yhtään aktiivinen

7. Mikä mielestäsi lisäisi aktiivisuuttasi osallistua Yyterin Ratsastajien toimintaan?

8. Miten koet jäsenenä pystyväsi vaikuttamaan Yyterin Ratsastajien toimintaan?

9. Miten kuvailisit Yterin Ratsastajien tämänhetkistä työnjakoa?

- a. Työnjako on oikeudenmukainen
- b. Työnjako ei ole oikeudenmukainen
- c. En osaa sanoa

10. Miten työnjakoa voisi mielestäsi kehittää?

11. Millainen tulevaisuus Yterin Ratsastajilla mielestäsi on?

- a. Hyvä
- b. Huono
- c. En osaa sanoa

Perustelut: _____

12. Mitä mieltä olet ajatuksesta liittyä Suomenratsastajain Liiton alaisuuteen?

- a. Liittyminen on toivottavaa
- b. En osaa sanoa
- c. Liittyminen ei ole toivottavaa

miksi? _____

13. Mitä Suomen Ratsastajain liiton jäsenyys merkitsisi juuri sinulle?

14. Mikäli Yterin Ratsastajat liittyy SRL:n jäseneksi, aiotko edelleen olla jäsen?

- a. Kyllä, aivan varmasti
- b. En
- c. En osaa sanoa

15. Osallistuitko 24.8 järjestettyyn virkistyspäivään?

- a. Kyllä
- b. En

Ole hyvä ja vastaa seuraaviin kysymyksiin vain mikäli osallistuit virkistyspäivään

16. Lisäikö virkistyspäivä halukkuuttasi osallistua aktiivisemmin Yyterin Ratsastajien toimintaan?

- a. Kyllä
- b. Ei
- c. En osaa sanoa

17. Kerro mielipiteesi virkistyspäivästä

Kiitos vastaamisesta!

Virkistyspäivän ohjelma

Klo 11:30–12.00 Kokoon tuleminen tallilla

Klo 12:00 Lähdetään rastiradalle

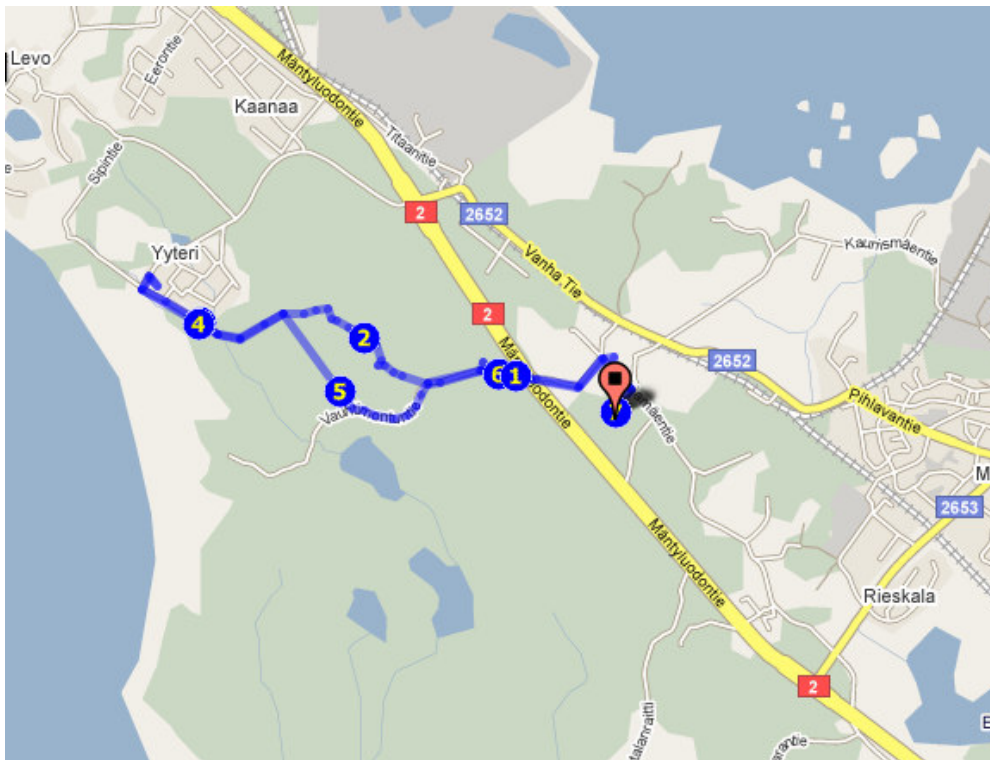
N. Klo 13:00 Saapuminen laavulle

- Tutustuminen Hevospankin harrastetalliin
- Jousiampuntaa
- Lettujen paistoa ym.

n. Klo 15:30–16 Paluu tallille

Klo n.16:30 Illanvietto

Reittikartta

Reitin pituus noin 7 km